

Den Europæiske Unions Tidende

C 48



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

 55. årgang
 18. februar 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	HENSTILLINGER	
	Den Europæiske Centralbank	
2012/C 48/01	Den Europæiske Centralbanks henstilling af 10. februar 2012 til Rådet for Den Europæiske Union om eksterne revisorer for Bank of Greece (ECB/2012/1)	1
	UDTALELSER	
	Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	
2012/C 48/02	Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde i informationssystemet for det indre marked (IMI-forordningen)	2

DA

 Pris:
 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Rådet

2012/C 48/03	Bekendtgørelse til de personer, enheder og organer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2011/101/FUSP som ændret ved Rådets afgørelse 2012/97/FUSP	13
--------------	--	----

Europa-Kommissionen

2012/C 48/04	Euroens vekselkurs	14
2012/C 48/05	Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets møde den 17. oktober 2011 om et udkast til afgørelse i sag COMP/39.605 — CRT Glass — Rapporterende medlemsstat: Nederlandene	15
2012/C 48/06	Høringskonsulentens endelige rapport — COMP/39.605 — CRT Glass	16
2012/C 48/07	Resumé af Kommissionens afgørelse af 19. oktober 2011 om en procedure i henhold til euf-traktatens artikel 101 og EØS-aftalens artikel 53 (Sag COMP/39.605 — CRT Glass) (<i>meddelt under nummer K(2011) 7436 endelig</i>) ⁽¹⁾	18

V *Øvrige meddelelser*

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2012/C 48/08	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.6499 — FCC/Mitsui Renewable Energy/FCC Energia) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	20
2012/C 48/09	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.6468 — Forfarmers/Hendrix) ⁽¹⁾	22



⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS HENSTILLING

af 10. februar 2012

til Rådet for Den Europæiske Union om eksterne revisorer for Bank of Greece

(ECB/2012/1)

(2012/C 48/01)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 27.1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Regnskaberne for Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af ECB's Styrelsesråd og godkendes af Rådet for Den Europæiske Union.
- (2) Mandatet for de nuværende eksterne revisorer for Bank of Greece udløber efter revision for regnskabsåret 2011. Det er derfor nødvendigt at udnævne eksterne revisorer fra regnskabsåret 2012.

- (3) Bank of Greece har valgt KPMG Certified Auditors AE som eksterne revisorer for regnskabsårene 2012 til 2016 —

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

Det henstilles, at KPMG Certified Auditors A.E. udnævnes til eksterne revisorer for Bank of Greece for regnskabsårene 2012 til 2016.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 10. februar 2012.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

UDTALELSER

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR
DATABESKYTTELSE

Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde i informationssystemet for det indre marked (IMI-forordningen)

(2012/C 48/02)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16,

under henvisning til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾,

under henvisning til anmodningen om en udtalelse i overensstemmelse med artikel 28 i forordning (EF) nr. 45/2001, —

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. INDLEDNING

1.1. Høring af den tilsynsførende

1. Den 29. august 2011 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde i informationssystemet for det indre marked (IMI-forordningen) (herefter benævnt »forslaget« eller »forslaget til forordning«) ⁽³⁾. Forslaget blev sendt til høring hos den tilsynsførende samme dag.
2. Den tilsynsførende fik allerede før vedtagelsen af forslaget mulighed for at fremsætte uformelle bemærkninger til

forslaget, og inden dette til Kommissionens meddelelse »Bedre styring af det indre marked gennem øget administrativt samarbejde: En strategi for at udbygge og udvikle informationssystemet for det indre marked (IMI)« (»meddelelsen om IMI-strategi«) ⁽⁴⁾, som blev fremsat forud for forslaget. Der er i forslaget taget hensyn til mange af disse bemærkninger, hvilket betyder, at garantierne til beskyttelse af personoplysninger er blevet styrket i forslaget.

3. Den tilsynsførende bifalder, at han formelt blev hørt af Kommissionen, samt at der er i præambelen til forslaget henvises til denne udtalelse.

1.2. Begrundelse og forslag

4. IMI er et informationsteknologiredskab, som giver de kompetente myndigheder mulighed for at udveksle oplysninger med hinanden, når de anvender lovgivningen om det indre marked. IMI giver de nationale, regionale og lokale myndigheder i EU-medlemsstaterne mulighed for hurtigt og nemt at kommunikere med deres modparter i andre europæiske lande. Dette omfatter også behandling af relevante personoplysninger, herunder følsomme oplysninger.
5. IMI er oprindeligt udformet som et kommunikationsværktøj for én til én-informationsudveksling under direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽⁵⁾ og tjenesteydelsesdirektivet ⁽⁶⁾. IMI hjælper sine brugere med at finde den rette myndighed at kontakte i et andet land og kommunikere med dem ved hjælp af forud oversatte standardspørgsmål og -svar ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 75.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

⁽⁷⁾ Som eksempel kunne et typisk spørgsmål indeholdende følsomme oplysninger være: »Fremgår det af vedlagte dokument, at (den migrerende erhvervsudøver) ikke har fået suspenderet eller frataget retten til udøvelse af det relevante erhverv som følge af grov forsømmelse eller overtrædelse af straffeloven?»

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2011) 522 endelig.

6. IMI er imidlertid tænkt som et fleksibelt, horisontalt system, der kan understøtte flere forskellige områder af lovgivningen i det indre marked. IMI skal gradvist udvides til at omfatte yderligere politikområder.
7. Systemets funktioner forventes også at blive udvidet. Ud over én til én-udvekslinger mellem to medlemsstater er der ligeledes planlagt eller allerede gennemført andre funktioner, som f.eks. »notifikationsprocedurer, alarmmekanismer, ordninger om gensidig bistand og problemløsning«⁽⁸⁾, samt etablering af en »database for senere anvendelse af IMI-aktører«⁽⁹⁾. Mange, men ikke alle, af disse funktioner kan også omfatte behandling af personoplysninger.
8. Målet med forslaget er at skabe et klart retsgrundlag og en omfattende databeskyttelsesramme for IMI.

1.3. Baggrund for forslaget: en trinvis fremgangsmåde til etablering af en omfattende databeskyttelsesramme for IMI

9. I foråret 2007 anmodede Kommissionen om en udtalelse fra artikel 29-gruppen vedrørende databeskyttelse (herefter »artikel 29-gruppen«) med henblik på at vurdere IMI's betydning for databeskyttelsen. Artikel 29-gruppen afgav sin udtalelse den 20. september 2007⁽¹⁰⁾. Kommissionen blev i udtalelsen anbefalet at etablere et klarere retsgrundlag og fastsætte specifikke garantier til databeskyttelse i forbindelse med udveksling af data inden for rammerne af IMI. Den tilsynsførende deltog aktivt i undergruppens arbejde vedrørende IMI og støttede konklusionerne i udtalelsen fra artikel 29-gruppen.
10. Den tilsynsførende fortsatte efterfølgende med at vejlede Kommissionen om, hvordan der kan indføres en trinvis fremgangsmåde til etablering af en omfattende databeskyttelsesramme for IMI⁽¹¹⁾. Den tilsynsførende har i forbindelse med dette samarbejde og efter afgivelsen af sin udtalelse af 22. februar 2008 om gennemførelsen af IMI⁽¹²⁾ gjort opmærksom på behovet for en ny retsakt under den almindelige lovgivningsprocedure, som vil gøre det muligt at etablere en mere omfattende databeskyttelsesramme for IMI og skabe retssikkerhed. Der er nu fremsat forslag om en sådan retsakt⁽¹³⁾.

⁽⁸⁾ Se betragtning 10.

⁽⁹⁾ Se artikel 13, stk. 2.

⁽¹⁰⁾ Artikel 29-arbejdsgruppen vedrørende databeskyttelse, udtalelse nr. 7/2007 om databeskyttelsesspørgsmål i forbindelse med Informationssystemet for det indre marked (IMI), WP140. Findes på http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/docs/wpdocs2007/wp140_da.pdf

⁽¹¹⁾ De væsentligste dokumenter vedrørende dette samarbejde kan ses på Kommissionens websted om IMI på http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/data_protection_da.html samt på den tilsynsførendes websted <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹²⁾ Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om Kommissionens beslutning 2008/49/EF af 12. december 2007 om gennemførelse af informationssystemet for det indre marked (IMI) hvad angår beskyttelse af personoplysninger (EUT C 270 af 25.10.2008, s. 1).

⁽¹³⁾ Artikel 29-gruppen agter også at fremsætte bemærkninger til forslaget. Den tilsynsførende har fulgt dette arbejde i den relevante undergruppe og har bidraget med bemærkninger.

2. ANALYSE AF FORSLAGET

2.1. Den tilsynsførendes generelle holdning til forslaget og til de største udfordringer i forbindelse med retsgrundlaget for IMI

11. Den tilsynsførende stiller sig generelt positivt til IMI. Den tilsynsførende støtter de mål, Kommissionen søger at nå med indførelsen af et elektronisk informationsudvekslingssystem og med regler for dets databeskyttelsesaspekter. Et sådant strømlinet system vil ikke blot kunne gøre samarbejdet mere effektivt, men også hjælpe med til at sikre, at de gældende databeskyttelseslove overholdes. Dette kan ske ved hjælp af en klar ramme for, hvilke oplysninger der kan udveksles, med hvem og under hvilke betingelser.
12. Den tilsynsførende bifalder endvidere Kommissionens forslag om en horisontal retsakt for IMI i form af en forordning fra Rådet og Europa-Parlamentet. Han glæder sig over, at forslaget har omfattende fokus på de mest relevante databeskyttelsesspørgsmål i forbindelse med IMI. Hans bemærkninger skal læses på denne positive baggrund.
13. Den tilsynsførende advarer ikke desto mindre om, at indførelsen af et centralt elektronisk system også frembyder visse risici. De vigtigste risici er, at flere oplysninger vil kunne videregives og mere bredt end strengt nødvendigt for et effektivt samarbejde, og at oplysninger, herunder potentielt forældede og ukorrekte oplysninger, eventuelt opbevares i det elektroniske system længere end nødvendigt. Sikkerheden af en database, der er tilgængelig i 27 medlemsstater, er også et følsomt spørgsmål, da systemet kun er så sikkert som det svageste led i kæden.

De største udfordringer

14. Hvad angår det retsgrundlag for IMI, som fremsættes i forslaget til forordning, gør Den tilsynsførende opmærksom på to store udfordringer:

— behovet for at sikre en ensartet anvendelse, samtidig med at forskelligheden respekteres, og

— behovet for at skabe balance mellem fleksibilitet og retssikkerhed.

15. Disse store udfordringer er vigtige referencepunkter, som i vid udstrækning ligger til grund for den fremgangsmåde, som den tilsynsførende anbefaler i denne udtalelse.

Ensartet anvendelse med respekt for forskelligheden

16. IMI-systemet anvendes i 27 medlemsstater. Den nuværende grad af harmonisering af den europæiske lovgivning har først og fremmest skabt store forskelle mellem de nationale administrative procedurer og de nationale databeskyttelseslovgivninger. IMI skal udformes således, at

brugere i alle disse 27 medlemsstater kan overholde deres nationale lovgivning, herunder de nationale databeskyttelseslovgivninger, når de udveksler personoplysninger via IMI. Samtidig skal de registrerede have vished for, at deres oplysninger er omfattet af en ensartet beskyttelse, også selv om de overføres via IMI til en anden medlemsstat. Denne ensartede beskyttelse med respekt for forskellighederne er en stor udfordring i forbindelse med etableringen af både IMI's tekniske og retlige infrastruktur. Unødvendige komplikationer og opsplitting bør undgås. Behandlingen af oplysninger i IMI skal være gennemsigtig, og det skal klart fastlægges, hvem der har ansvar for at træffe beslutninger vedrørende systemets udformning, dets daglige vedligeholdelse og anvendelse samt tilsynet med systemet.

Balance mellem fleksibilitet og retssikkerhed

17. For det andet er IMI, i modsætning til andre store it-systemer såsom Schengen-informationssystemet, visainformationssystemet, toldinformationssystemet eller Eurodac, som alle har fokus på samarbejde inden for specifikke, klart definerede områder, et horisontalt værktøj til udveksling af oplysninger, og kan anvendes til at fremme informationsudvekslingen inden for mange forskellige politikområder. Det forventes også, at IMI's anvendelsesområde gradvist vil blive udvidet til at omfatte yderligere politikområder, og at dets funktioner kan blive ændret, så det kommer til at omfatte hidtil uspecificerede former for administrativt samarbejde. Disse særlige kendetegn for IMI gør det vanskeligere at fastlægge klart definerede funktioner for systemet og for de dataudvekslinger, som det kan anvendes til. Det stiller dermed også større udfordringer med hensyn til at definere de relevante databeskyttelsesgarantier.
18. Den tilsynsførende erkender, at der er behov for fleksibilitet og noterer sig Kommissionens ønske om at »fremtidssikre« forordningen. Dette bør imidlertid ikke medføre uklarhed eller retsikkerhed i forbindelse med systemets funktioner og de databeskyttelsesgarantier, der skal gennemføres. Forslaget bør derfor gøres mere specifikt og ikke blot nøjes med at genfremsætte de vigtigste bestemmelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger, som er fastsat i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁴⁾.

2.2. IMI-systemets anvendelsesområde og den forventede udvidelse af anvendelsesområdet (artikel 3 og 4)

2.2.1. Indledning

19. Den tilsynsførende bifalder forslaget tydelige definition af IMI's nuværende anvendelsesområde samt listen i bilag I over de relevante EU-retsakter, som udgør retsgrundlaget for udvekslingen af oplysninger. Dette omfatter samarbejde under de specifikke bestemmelser i direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, tjene-

stedelsesdirektivet og direktivet om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse⁽¹⁵⁾.

20. Da anvendelsesområdet for IMI forventes at blive udvidet, er de potentielle områder, som systemet kan udvides til, opført i bilag II. Punkter fra bilag II kan flyttes til bilag I ved hjælp af en delegeret retsakt, som skal vedtages af Kommissionen, når der er foretaget en konsekvensanalyse⁽¹⁶⁾.
21. Den tilsynsførende hilser denne teknik velkommen, da den i) klart afgrænser IMI's anvendelsesområde) og ii) sikrer gennemsigtighed, samtidig med at den iii) er fleksibel for det tilfælde, at IMI skal bruges til yderligere informationsudvekslinger i fremtiden. Den sikrer også, at der ikke kan finde nogen informationsudveksling sted via IMI, i) uden at der findes et passende retsgrundlag i specifik lovgivning om det indre marked, der tillader eller bemyndiger til informationsudveksling⁽¹⁷⁾, og ii) uden at der henvises til dette retsgrundlag i bilag I til forordningen.
22. Der hersker dog fortsat en vis usikkerhed med hensyn til IMI's anvendelsesområde, for så vidt angår de politikområder, som IMI kan udvides til at omfatte, samt de funktioner, som eventuelt vil blive tilføjet til IMI.
23. Det kan for det første ikke udelukkes, at IMI's anvendelsesområde vil blive udvidet til at omfatte andre områder end de politikområder, der er opført i bilag I og II. Det vil kunne ske, hvis anvendelsen af IMI i forbindelse med visse former for informationsudvekslinger ikke fastsættes i en delegeret retsakt fra Kommissionen, men i en retsakt, som vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet for et område, der ikke er taget højde for i bilag II⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45).

⁽¹⁶⁾ Forslaget til forordning indeholder ingen henvisning til en konsekvensanalyse. På side 7 i begrundelsen til forslaget, anføres det imidlertid, at Kommissionen vil få beføjelse til at flytte punkter fra bilag II til bilag I ved at vedtage en delegeret retsakt og »efter en vurdering af systemets tekniske gennemførlighed, omkostnings-effektivitet, brugervenlighed og overordnede virkning samt af resultaterne af en eventuel testfase«.

⁽¹⁷⁾ Undtaget herfra er SOLVIT (se bilag II, punkt I, stk. 1), ifølge hvilken der kun kan anvendes »blød« lovgivning i form af en henstilling fra Kommissionen. Hvad angår databeskyttelse, mener den tilsynsførende, at retsgrundlaget for behandling af personoplysninger i forbindelse med SOLVIT kan være de registreredes »samtykke«.

⁽¹⁸⁾ Dette kan eventuelt ske på Kommissionens initiativ, men det kan ikke udelukkes, at Europa-Parlamentet og Rådet på et senere tidspunkt i lovgivningsprocessen fremsætter forslag om at anvende IMI inden for et specifikt politikområde. Det er allerede sket tidligere vedrørende direktivet om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse. I et sådant tilfælde er der brug for større klarhed omkring udvidelsesproceduren, som ser ud til udelukkende at have haft fokus på udvidelse ved hjælp af delegerede retsakter (jf. bestemmelserne om konsekvensanalyse, delegerede retsakter, ajourføring af bilag I).

⁽¹⁴⁾ I den forbindelse henvises desuden til vores bemærkninger i afsnit 2.2. vedrørende den planlagte udvidelse af IMI's anvendelsesområde IMI.

24. Mens udvidelsen af anvendelsesområdet til at omfatte nye politikområder i visse tilfælde kun vil kræve få eller ingen ændringer af systemets nuværende funktioner⁽¹⁹⁾, kan andre udvidelser for det andet kræve nye og forskellige funktioner eller væsentlige ændringer af de nuværende funktioner:

- Selvom forslaget henviser til adskillige eksisterende eller planlagte funktioner, er disse henvisninger ikke tilstrækkeligt klare eller tilstrækkeligt detaljerede. Dette gælder, i varierende omfang, for henvisninger til alarmmekanismer, eksterne aktører, databaser, ordninger om gensidig bistand samt problemløsning⁽²⁰⁾. Som eksempel herpå er ordet »alarmmekanismer«, som henviser til en væsentlig eksisterende funktion, kun nævnt en enkelt gang, nemlig i betragtning (10)
- Det er i henhold til den foreslåede forordning muligt at vedtage to nye funktioner, som ikke er nævnt i forordningen
- IMI er hidtil blevet beskrevet som et værktøj til udveksling af oplysninger. Denne ordlyd er taget fra artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forslag. Nogle af de funktioner, der henvises til i forslaget, herunder funktionen som »database«, forekommer imidlertid at række ud over denne rene udvekslingsfunktion. Den foreslåede udvidelse af dataforvaringsperioden til fem år peger også i retning af en funktion som »database«. Denne udvikling vil medføre en grundlæggende ændring af IMI⁽²¹⁾.

2.2.2. Henstillinger

25. For at afhjælpe disse usikkerheder henstiller den tilsynsførende til, at der anvendes en tostrengt fremgangsmåde. Han foreslår for det første, at de funktioner, som allerede er planlagt, bør præciseres yderligere og beskrives mere specifikt, samt for det andet, at der bør anvendes passende retssikkerhedsgarantier for at sikre, at der også tages de fornødne hensyn til databeskyttelse i forbindelse med den videre udvikling af IMI.

Præcisering af funktioner, som allerede er tilgængelige, eller som forventes indført (f.eks. én til én-udvekslinger, alarmmekanismer, problemløsning og eksterne aktører)

26. Den tilsynsførende henstiller til, at forordningen gøres mere specifik med hensyn til allerede kendte funktioner, som f.eks. de informationsudvekslinger, der er anført i bilag I og II.

⁽¹⁹⁾ Én til én-informationsudvekslinger under direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer og direktivet om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse har f.eks. i det væsentlige samme struktur og kan tilpasses ved anvendelse af de samme funktioner under ensartede databeskyttelsesgarantier.

⁽²⁰⁾ Se betragtning 2), 10), 12), 13) og 15) samt artikel 5, litra b), artikel 5, litra i), artikel 10, stk. 7, og artikel 13, stk. 2).

⁽²¹⁾ Såfremt man ønsker, at IMI skal erstatte/supplere de eksisterende systemer til dokumenthåndtering og -arkivering og/eller at anvende IMI som en database, bør dette præciseres i artikel 3.

27. Der kan f.eks. fastlægges mere specifikke og tydelige foranstaltninger vedrørende integrationen af SOLVIT⁽²²⁾ i IMI (bestemmelser vedrørende »eksterne aktører« og »problemløsning«) samt for registre over fagfolk og tjenesteudbydere (bestemmelser vedrørende »databaser«).

28. Der bør også foretages yderligere præciseringer med hensyn til »alarmmekanismer«, som allerede anvendes under tjenesteydelsesdirektivet, og som eventuelt også vil blive indført i forbindelse med yderligere politikområder. »Alarmmekanismer« bør navnlig defineres tydeligt i artikel 5 (sammen med en række andre funktioner, som f.eks. én til én-informationsudvekslinger og databaser). Retten til indsigt i oplysninger og dataforvaringsperioder bør også præciseres⁽²³⁾.

Retssikkerhedsgarantier (konsekvensanalyse af databeskyttelse og høring af databeskyttelsesmyndigheder)

29. Hvis hensigten er at »fremtidssikre« forordningen med hensyn til nye funktioner, som det kan blive nødvendigt at indføre på længere sigt, og dermed tillade indførelsen af yderligere funktioner, som endnu ikke er defineret i forordningen, bør dette følges op af passende retssikkerhedsgarantier for at sikre vedtagelse af passende bestemmelser med henblik på at gennemføre de nødvendige databeskyttelsesgarantier, inden en ny funktion indføres. Det samme bør gøre sig gældende for udvidelse til nye politikområder, når en sådan udvidelse har betydning for databeskyttelsen.

30. Den tilsynsførende henstiller til, at der indføres en tydelig mekanisme, som kan sikre en grundig evaluering af databeskyttelsesaspekterne, inden der foretages udvidelser af de enkelte funktioner eller til nye politikområder, samt til at der om nødvendigt indføres yderligere garantier eller tekniske foranstaltninger i IMI's struktur. Det drejer sig navnlig om følgende:

- Den konsekvensanalyse, som der henvises til på side 7 i begrundelsen, bør også være et specifikt krav i selve forordningen og omfatte en konsekvensanalyse af databeskyttelsen, hvori det bør anføres, hvilke — om nogle — ændringer af systemets udformning, der er nødvendige for at sikre, at det fortsat indeholder passende databeskyttelsesgarantier, som også dækker nye politikområder og/eller funktioner.

- Forordningen bør især indeholde en bestemmelse om, at den tilsynsførende og databeskyttelsesmyndighederne skal høres forud for enhver udvidelse af IMI's anvendelsesområde. Denne høring kan gennemføres ved hjælp af den mekanisme, der er fastsat i artikel 20 for koordineret tilsyn.

⁽²²⁾ Se bilag II, punkt I, stk.1).

⁽²³⁾ Se afsnit 2.4. og 2.5.5. nedenfor.

31. Disse retssikkerhedsgarantier (konsekvensanalyse af databeskyttelsen og høring) bør være gældende for udvidelser via en retsakt fra Kommissionen (hvor et punkt flyttes fra bilag II til bilag I) og via en forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet, inklusive et punkt, som ikke er opført i bilag II.
32. Endelig henstiller den tilsynsførende til, at det i forordningen præciseres, hvorvidt anvendelsesområdet for de delegerede retsakter, som Kommissionen i henhold til artikel 23 vil få beføjelse til at vedtage, også omfatter andre aspekter end at flytte punkter fra bilag II til bilag I. Hvis det er muligt, bør forordningen give Kommissionen beføjelse til at vedtage specifikke gennemførelsesbestemmelser eller delegerede retsakter med henblik på at definere enhver ny funktion i systemet eller behandle eventuelle fremtidige problemer vedrørende databeskyttelse.

2.3. Roller, kompetencer og ansvarsområder (artikel 7-9)

33. Den tilsynsførende glæder sig over, at der er afsat et helt kapitel (kapitel II) til at præcisere de forskellige aktørers funktioner og ansvarsområder. Disse bestemmelser kan dog styrkes yderligere, som det vil fremgå af det nedenstående.
34. I artikel 9 beskrives Kommissionens ansvarsområder i forbindelse med dens rolle som registeransvarlig. Den tilsynsførende henstiller endvidere til, at der tilføjes en ny bestemmelse vedrørende Kommissionens rolle i forbindelse med at sikre, at systemet udformes under hensyntagen til princippet om »indbygget databeskyttelse« samt dens koordinerende rolle, hvad angår spørgsmål om databeskyttelse.
35. Den tilsynsførende bifalder, at IMI-koordinatorernes opgaver, som er anført i artikel 7, nu også omfatter koordinerende opgaver i forbindelse med databeskyttelse, herunder at optræde som kontaktperson for Kommissionen. Han henstiller til, at det endvidere præciseres, at disse koordinerende opgaver også omfatter kontakt til de nationale databeskyttelsesmyndigheder.

2.4. Adgangsrettigheder (artikel 10)

36. Artikel 10 indeholder garantier vedrørende adgangsrettigheder. Den tilsynsførende er tilfreds med, at disse bestemmelser er blevet betydeligt styrket, efter at han fremsatte sine bemærkninger.
37. I betragtning af IMI's horisontale karakter og udvidelsespotentialer er det vigtigt at sikre, at systemet garanterer anvendelse af informationsbarrierer (»kinesiske mure«), som sikrer, at oplysninger, der behandles inden for et bestemt politikområde, holdes inden for dette politikområde. IMI-brugere bør i) kun få adgang til oplysninger ud fra »need-to-know«-princippet og ii) kun inden for et enkelt politikområde.

38. Hvis det ikke kan undgås, at en IMI-bruger har ret til at få indsigt i oplysninger om flere politikområder (hvilket f.eks. kan være tilfældet i visse lokale regeringskontorer), bør systemet som minimum ikke give mulighed for at kombinere oplysninger om forskellige politikområder. Hvis det er nødvendigt at gøre undtagelser, bør disse anføres i gennemførelseslovgivningen eller i en EU-retsakt, under streng overholdelse af princippet om formålsbegrænsning.
39. Disse principper er nu knæsat i forordningsteksten, men kan styrkes yderligere og operationaliseres.
40. Hvad angår Kommissionens adgangsrettigheder, bifalder den tilsynsførende, at det i artikel 9, stk. 2 og 4 og artikel 10, stk. 6, i forslaget, anføres, at Kommissionen ikke har adgang til personoplysninger, som udveksles mellem medlemsstaterne, undtagen i tilfælde hvor Kommissionen er udpeget til at deltage i en administrativ samarbejdsprocedure.
41. Også eksterne aktørers adgangsrettigheder og adgangsrettigheder til alarmmekanismer bør anføres nærmere⁽²⁴⁾. Hvad angår alarmmekanismer, henstiller den tilsynsførende til, at det i forordningen bør anføres, at advarsler ikke pr. automatik bør sendes til alle relevante kompetente myndigheder i alle medlemsstater, men kun til de myndigheder, der er berørt, ud fra »need-to-know«-princippet. Dette udelukker ikke, at der i særlige tilfælde eller inden for særlige politikområder kan sendes advarsler til alle medlemsstater, hvis de alle er berørte. Det er endvidere nødvendigt, at spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen bør have adgang til advarsler, vurderes fra sag til sag.

2.5. Forvaring af personoplysninger (artikel 13 og 14)

2.5.1. Indledning

42. I forslagets artikel 13 forlænges datalagringsperioden i IMI fra de nuværende seks måneder (at regne fra sagens afslutning) til fem år, og oplysningerne »blokeres« efter 18 måneder. Under denne »blokering« er der kun adgang til at søge i oplysningerne efter en specifik procedure, som kun kan indledes på anmodning fra den registrerede, eller hvis oplysningerne er nødvendige »som dokumentation for en informationsudveksling via IMI«.
43. Det betyder således, at oplysninger opbevares i IMI i tre forskellige perioder:
- fra oplysningerne uploades, til sagen afsluttes
 - i en periode på 18 måneder fra sagens afslutning⁽²⁵⁾
 - fra afslutningen af blokeringsperioden i 18 måneder i en periode på yderligere tre år og seks måneder (dvs. indtil sagens afslutning efter fem år).

⁽²⁴⁾ Se også afsnit 2.2.2.

⁽²⁵⁾ Det anføres i artikel 13, stk. 1, at 18 måneder er en »maksimal« tidsfrist, hvilket betyder, at der også kan fastsættes en kortere periode. Dette vil dog ikke påvirke den samlede forvaringsperiode, som under alle omstændigheder er fem år, dvs. indtil sagens afslutning.

44. Ud over disse generelle bestemmelser gives der i artikel 13, stk. 2, mulighed for at forvare oplysninger i en »database«, så længe det er nødvendigt til dette formål, med den registreredes samtykke eller »hvis det foreskrives i en EU-retsakt«. I forslaget artikel 14 anføres en tilsvarende blokeringsmekanisme for opbevaringen af IMI-brugeres personoplysninger for en periode på fem år, efter de er ophørt med at være IMI-brugere.

45. Der er ikke andre specifikke bestemmelser. De generelle bestemmelser må derfor antages ikke blot at skulle gælde for én til én-udvekslinger, men også for advarsler, problemløsning (som i SOLVIT⁽²⁶⁾) og for alle andre funktioner, som anvendes til behandling af personoplysninger.

46. Den tilsynsførende har i lyset af artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 95/46/EF og artikel 14, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 45/2001, flere betænkeligheder vedrørende forvaringsperioderne, som begge indeholder krav om, at personoplysninger ikke må opbevares længere, end det er nødvendigt til det formål, som de er indsamlet til, eller hvis de skal behandles yderligere.

2.5.2. Fra uploading til sagens afslutning: behovet for at afslutte sagen rettidigt

47. Hvad angår den første periode, fra oplysningerne uploades, til sagen afsluttes, er den tilsynsførende bekymret over risikoen for, at visse sager aldrig vil blive afsluttet, eller først afsluttes efter en uforholdsmæssig lang periode. Dette kan betyde, at visse personoplysninger forbliver i databasen længere, end det er nødvendigt, eller på ubestemt tid.

48. Den tilsynsførende anerkender, at Kommissionen på det praktiske plan har gjort fremskridt med hensyn til at reducere ulemperne ved IMI, og der er indført et system for én til én-udvekslinger til at føre tilsyn med, at sager afsluttes rettidigt, og til periodisk at sende påmindelser, når sager ikke afsluttes til tiden. Derudover giver en ny ændring af systemets funktioner, som bygger på princippet om »indbygget databeskyttelse«, mulighed for med et enkelt tryk på en knap at acceptere et svar og samtidig afslutte sagen. Dette har tidligere skullet gøres via to forskellige trin, hvilket måske har været årsag til, at nogle sager er blevet hængende i systemet.

49. Den tilsynsførende bifalder disse praktiske bestræbelser. Han henstiller dog til, at der i forordningen bør indføres garantier for, at sager vil blive afsluttet rettidigt i IMI, og at »sovende« sager (sager, hvor der igennem længere tid ikke har været aktivitet) vil blive slettet fra databasen.

2.5.3. Fra sagens afslutning til 18 måneder: er forlængelsen af seks-måneders-perioden begrundet?

50. Den tilsynsførende opfordrer til, at det nok engang overvejes, om der er en passende begrundelse for at forlænge den nuværende seksmåneders periode til 18 måneder efter sagens afslutning, og om denne begrundelse i givet fald kun er gældende for én til én-udvekslinger, eller om den også gælder andre former for funktioner. IMI har nu været i brug i en del år, og de erfaringer, der er gjort i årenes løb, bør udnyttes.

51. Hvis IMI fortsat skal fungere som et værktøj til informationsudveksling (i modsætning til et filhåndterings-system, en database eller et arkiveringssystem), samt forudsat, at de kompetente myndigheder har mulighed for at indhente de oplysninger, de har modtaget, i systemet (enten elektronisk eller i papirform, men under alle omstændigheder således, at de kan anvende de indhentede oplysninger som dokumentation⁽²⁷⁾), er der ikke umiddelbart behov for at opbevare oplysningerne i IMI, efter at sagen er afsluttet.

52. Ved én til én-udvekslinger af oplysninger kan det eventuelle behov for at stille opfølgende spørgsmål, efter at et svar er blevet accepteret, og sagen dermed er afsluttet, eventuelt begrunde en (forholdsvis kort) forvaringsperiode efter sagens afslutning. Den nuværende seksmåneders periode synes umiddelbart at være lang nok til dette formål.

2.5.4. Fra 18 måneder til fem år: »blokerede« oplysninger

53. Den tilsynsførende mener heller ikke, at Kommissionen i tilstrækkelig grad har begrundet behovet for og rimeligheden af at opbevare »blokerede oplysninger« i op til fem år.

54. Der henvises i begrundelsen på side 8 til Domstolens dom i sagen *Rijkeboer*⁽²⁸⁾. Den tilsynsførende henstiller til, at Kommissionen overvejer denne sags betydning for dataforvaring i IMI. Den tilsynsførende mener ikke, at *Rijkeboer*-dommen stiller krav om, at IMI skal konfigureres til at forvare oplysninger i op til fem år efter sagens afslutning.

55. Det er ikke den tilsynsførendes opfattelse, at en henvisning til *Rijkeboer*-dommen eller til den registreredes ret til indsigt i deres oplysninger er en tilstrækkelig og passende begrundelse for at forvare oplysninger i IMI i fem år efter sagens afslutning. Forvaring af rene »journaldata« (strengt begrænset til at udelukke f.eks. vedlagte dokumenter eller følsomme oplysninger) kunne være en mindre radikal løsning, som kunne overvejes nærmere. Den tilsynsførende er imidlertid ikke overbevist om, at dette på nuværende tidspunkt vil være hverken nødvendigt eller rimeligt.

⁽²⁶⁾ Se bilag II, punkt I, stk.1.

⁽²⁷⁾ Vi er klar over, at der på det praktiske plan er gjort bestræbelser på at sikre dette.

⁽²⁸⁾ C-553/07 *Rijkeboer*, Sml. 2009 I, s. 3889.

56. Det er endvidere problematisk, at det ikke tydeligt er defineret, hvem der har adgang til de »blokerede oplysninger« og til hvilke formål. Det er ikke tilstrækkeligt blot at henvise til anvendelse som »dokumentation for en informationsudveksling« (som i artikel 3, stk. 3). Hvis bestemmelsen vedrørende »blokering« bevares, bør det under alle omstændigheder præciseres nærmere, hvem der kan bede om at se dokumentation for en informationsudveksling og i hvilken sammenhæng. Har andre end den registrerede ret til indsigt i oplysningerne? Hvis ja, er det så udelukkende de kompetente myndigheder og kun med det formål at dokumentere eksistensen af en bestemt informationsudveksling med en privatperson (i tilfælde af at denne udveksling anfægtes af de kompetente myndigheder, som sendte eller modtog beskeden)? Er der taget højde for andre anvendelser end at »tjene som dokumentation for informationsudveksling«⁽²⁹⁾?

2.5.5. Advarsler/Alarmermekanismer

57. Den tilsynsførende henstiller til, at der foretages en tydeligere sondring mellem alarmermekanismer og databaser. Der er stor forskel på at anvende en alarmermekanisme som et kommunikationsværktøj til at advare kompetente myndigheder om en særlig overtrædelse eller mistanke og på at opbevare denne advarsel i en database i en forlænget eller endog ubegrænset periode. Opbevaring af oplysninger om en advarsel er betænkelig og kræver særlige regler og flere databeskyttelsesgarantier.

58. Den tilsynsførende henstiller derfor til, at forordningen som standard bør anføre i) en seks måneders forvaringsperiode for advarsler, medmindre der er angivet andet i den vertikale lovgivning, og forudsat at der er indført tilstrækkelige supplerende garantier, samt ii) at denne periode bør gælde fra det tidspunkt, hvor advarslen sendes.

59. Alternativt henstiller den tilsynsførende til, at der i forslaget til forordning fastsættes specifikke og detaljerede foranstaltninger vedrørende advarsler. Hvis denne alternative fremgangsmåde vælges, er den tilsynsførende klar til at bistå Kommissionen og lovgiverne med yderligere rådgivning.

2.6. Særlige kategorier af oplysninger (artikel 15)

60. Den tilsynsførende bifalder, at der skelnes mellem personoplysninger i den i artikel 8, stk. 1, i direktiv 95/46/EF anførte betydning og personoplysninger som defineret i samme direktivs artikel 8, stk. 5. Han bifalder endvidere, at det i forordningen tydeligt anføres, at behandlingen af særlige kategorier af oplysninger kun er tilladt på et særligt grundlag som omhandlet i artikel 8 i direktiv 95/46/EF.

61. Den tilsynsførende er i den forbindelse af den opfattelse, at IMI vil behandle et stort antal følsomme oplysninger, som henhører under artikel 8, stk. 2, i direktiv 95/46/EF.

IMI var fra starten, hvor det blev lanceret for at støtte det administrative samarbejde under tjenesteydelsesdirektivet og direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer, udformet til at behandle følsomme oplysninger, navnlig oplysninger vedrørende registrering af kriminelle og administrative overtrædelser, som kan påvirke en erhvervsdrivendes eller tjenesteyders ret til at udøve sit erhverv/udbyde sin tjeneste i en anden medlemsstat.

62. Derudover vil der med stor sandsynlighed også blive behandlet et stort antal følsomme oplysninger under artikel 8, stk. 1, (hovedsageligt sundhedsrelaterede oplysninger) i IMI, så snart systemet er udvidet til også at omfatte et modul for SOLVIT⁽³⁰⁾. Endelig kan det ikke udelukkes, at der i fremtiden vil blive indsamlet yderligere følsomme oplysninger gennem IMI enten *ad hoc* eller systematisk.

2.7. Sikkerhed (artikel 16 og betragtning 16)

63. Den tilsynsførende glæder sig over, at der i artikel 16 henvises specifikt til Kommissionens forpligtelse til at følge dens egne interne regler, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001, samt til at vedtage og ajourføre en sikkerhedsplan for IMI.

64. For at styrke disse bestemmelser yderligere henstiller den tilsynsførende til, at der til forordningen tilføjes et krav om en risikovurdering og en revision af sikkerhedsplanen for hver gang, IMI udvides til at omfatte et nyt politikområde, eller inden der tilføjes en ny funktion, der har betydning for behandlingen af personoplysninger⁽³¹⁾.

65. Den tilsynsførende bemærker endvidere, at artikel 16 og betragtning 16 kun henviser til Kommissionens forpligtelser og til hans tilsynsfunktion. Denne henvisning kan være vildledende. Det er korrekt, at Kommissionen er operatør af systemet og som sådan er hovedansvarlig for at vedligeholde sikkerheden i IMI, men de kompetente myndigheder har også forpligtelser, som igen er underlagt de nationale databeskyttelsesmyndigheders tilsyn. Artikel 16 og betragtning 16 bør derfor også indeholde en henvisning til de øvrige IMI-aktørers sikkerhedsforpligtelser i henhold til direktiv 95/46/EF og til de nationale databeskyttelsesmyndigheders tilsynsbeføjelser.

2.8. Information til registrerede og gennemsigthed (artikel 17)

2.8.1. Information i medlemsstaterne

66. Hvad angår artikel 17, stk. 1, henstiller den tilsynsførende til, at der indføres mere specifikke bestemmelser i forordningen for at sikre, at registrerede bliver fuldt informeret om behandlingen af deres oplysninger i IMI. I betragtning af at IMI anvendes af mange kompetente myndigheder, inklusive mange små lokale regeringskontorer uden tilstrækkelige ressourcer, anbefales det på det kraftigste, at udsendelsen af meddelelser koordineres på nationalt plan.

⁽²⁹⁾ Selv om forvaring af personoplysninger udgør en forholdsvis mindre risiko for beskyttelsen af privatlivets fred, mener den tilsynsførende ikke desto mindre, at heller ikke forvaring af IMI-brugeres personoplysninger i en periode på fem år, efter at brugerne ikke længere har adgang til IMI, er tilstrækkelig begrundet.

⁽³⁰⁾ Se bilag II, punkt I, stk.1.

⁽³¹⁾ Se endvidere afsnit 12 om henstillinger vedrørende revisioner.

2.8.2. Information fra Kommissionen

67. I henhold til artikel 17, stk. 2, skal Kommissionen offentliggøre en meddelelse om beskyttelse af personoplysninger vedrørende IMI i henhold til artikel 10 og 11 i forordning (EF) nr. 45/2001. Derudover kræves det i artikel 17, stk. 2, litra b), at Kommissionen skal offentliggøre oplysninger om »databeskyttelsesaspekter i forbindelse med de administrative samarbejdsprocedurer i IMI som omhandlet i artikel 12«. Endelig fastsættes det i artikel 17, stk. 2, litra c), at Kommissionen skal offentliggøre oplysninger om »undtagelser fra eller begrænsninger af de registreredes rettigheder som omhandlet i artikel 19«.
68. Den tilsynsførende glæder sig over disse bestemmelser, som bidrager til at sikre gennemsigtighed i forbindelse med behandlingen af oplysninger i IMI. Som anført i afsnit 2.1 ovenfor er det i forbindelse med et it-system, der anvendes i 27 forskellige medlemsstater, vigtigt at sikre sammenhæng, for så vidt angår systemets anvendelse, de anvendte databeskyttelsesgarantier og de oplysninger, der videregives til registrerede ⁽³²⁾.
69. Bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, bør dog styrkes yderligere. Kommissionen kan som operatør af systemet naturligt indtage en proaktiv rolle ved at give meddelelse og andre oplysninger til de registrerede på sit websted også »på vegne af« kompetente myndigheder, dvs. oplysninger henhørende under artikel 10 og 11 i direktiv 95/46/EF. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne vil således ofte kunne nøjes med at henvise til Kommissionens meddelelse om beskyttelse af personoplysninger og vil kun være nødt til at supplere denne meddelelse med de oplysninger, som er nødvendige for at overholde eventuelle nationale krav om videregivelse af specifikke oplysninger.
70. Derudover bør det i artikel 17, stk. 2, litra b), præciseres, at oplysninger fra Kommissionen vil dække alle politikområder, alle former for administrative samarbejdsprocedurer og alle funktioner i IMI, samt at de specifikt vil omfatte de kategorier af oplysninger, der kan behandles. Dette bør også omfatte offentliggørelse af de spørgsmål, der indgår i én til én-samarbejde på IMI's websted, som det for indværende er praksis.

2.9. Ret til indsigt i, berigtigelse og sletning af oplysninger (artikel 18)

71. Som anført i afsnit 2.1 ovenfor gør den tilsynsførende nok engang opmærksom på, at det er vigtigt at sikre sammenhæng, for så vidt angår systemets anvendelse og de anvendte databeskyttelsesgarantier. Den tilsynsførende vil derfor yderligere specificere bestemmelserne om ret til indsigt, berigtigelse og sletning.

⁽³²⁾ Denne fremgangsmåde for at sikre sammenhæng bør naturligvis tage højde for eventuelle nationale uoverensstemmelser, når dette er nødvendigt og begrundet.

72. Det bør i artikel 18 præciseres, hvem de registrerede skal rette deres anmodning om indsigt til. Dette bør være tydeligt i forbindelse med adgang til oplysninger i de forskellige perioder:
- inden sagens afslutning
 - efter sagens afslutning, men inden for forvaringsperioden på 18 måneder
 - og endelig i den periode, hvor oplysninger er »blokerede«.
73. Forordningen bør også indeholde krav om, at de kompetente myndigheder skal samarbejde om anmodninger om indsigt, hvis det er nødvendigt. Berigtigelse og sletning bør foretages »hurtigst muligt og inden for en frist på højst 60 dage« frem for »inden for en frist på 60 dage«. Der bør også henvises til muligheden for at skabe et databeskyttelsesmodul og muligheden for indbyggede databeskyttelsesløsninger i forbindelse med samarbejde mellem myndigheder med hensyn til adgangsrettigheder samt »bemyndigelse af de registrerede«, hvor det er relevant og muligt.

2.10. Tilsyn (artikel 20)

74. De seneste år er modellen for »koordineret tilsyn« blevet udviklet. Denne tilsynsmodel, som nu er taget i anvendelse i Eurodac og dele af toldinformationssystemet, er også blevet vedtaget for visainformationssystemet (VIS) og anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS-II).
75. Denne model består af tre lag:
- de nationale databeskyttelsesmyndigheder sikrer tilsyn på nationalt plan
 - den tilsynsførende sikrer tilsyn på EU-plan
 - koordinering sikres ved hjælp af regelmæssige møder og andre koordinerede aktiviteter, som støttes af den tilsynsførende, der fungerer som sekretariat for denne koordineringsmekanisme.
76. Denne model har vist sig at være vellykket og effektiv og bør fremadrettet også anvendes for andre informationssystemer.
77. Den tilsynsførende bifalder, at artikel 20 indeholder et specifikt krav om koordineret tilsyn mellem de nationale databeskyttelsesmyndigheder og den tilsynsførende, og at dette tilsyn i store træk følger den model, der er fastsat i VIS- og SIS II-forordningerne ⁽³³⁾.

⁽³³⁾ Se Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

78. Den tilsynsførende ønsker at styrke visse dele af bestemmelserne om koordineret tilsyn og vil til det formål støtte bestemmelser, som svarer til de bestemmelser, der f.eks. er gældende for visainformationssystemet (artikel 41-43 i VIS-forordningen), Schengen II (artikel 44-46 i SIS II-forordningen), og som forventes indført for Eurodac⁽³⁴⁾. Det vil især være hensigtsmæssigt, hvis forordningen ændres på følgende punkter:

— fastsættelse og tydelig opdeling i artikel 20, stk. 1, og 2, af henholdsvis de nationale databeskyttelsesmyndigheders tilsynsopgaver og den tilsynsførendes tilsynsopgaver⁽³⁵⁾

— angivelse i artikel 20, stk. 3, af, at de nationale databeskyttelsesmyndigheder og den tilsynsførende, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, »samarbejder aktivt« og »sikrer et samordnet tilsyn« (frem for blot at henvide til koordineret tilsyn uden at nævne aktivt samarbejde)⁽³⁶⁾, og

— en mere detaljeret angivelse af, hvad dette samarbejde kan omfatte, f.eks. med et krav om, at de nationale databeskyttelsesmyndigheder og den tilsynsførende, idet »de hver især handler inden for deres respektive beføjelser, udveksler de relevante oplysninger, bistår hinanden med at gennemføre revisioner og inspektioner, undersøger vanskeligheder med fortolkningen eller anvendelsen af IMI-forordningen, undersøger problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller i forbindelse med udøvelsen af den registreredes rettigheder, udarbejder harmoniserede forslag til fælles løsninger på eventuelle problemer og fremmer bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder alt efter behov«⁽³⁷⁾.

79. Den tilsynsførende er dog opmærksom på, at IMI på nuværende tidspunkt er mindre, behandler anderledes oplysninger og er under konstant udvikling. Han erkender derfor, at det kan være hensigtsmæssigt med større fleksibilitet i forbindelse med hyppigheden af møder og revisioner. Den tilsynsførende henstiller til, at forordningen indeholder de nødvendige minimumsregler til at sikre et effektivt samarbejde, uden at skabe unødvendige administrative byrder.

80. Artikel 20, stk. 3, i forslaget indeholder ikke krav om regelmæssige møder, men fastsætter blot, at den tilsynsførende kan »... efter behov indkalde de nationale tilsynsmyndigheder til møde« Den tilsynsførende bifalder, at disse bestemmelser lader det være op til de berørte parter at fastsætte hyppigheden og retningslinjerne for møderne og andre proceduremæssige detaljer vedrørende deres samarbejde. Dette kan vedtages i forretningsordenen, som allerede er nævnt i forslaget.

⁽³⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1), der på nuværende tidspunkt er under revision. I den forbindelse overvejes der indført bestemmelser, som svarer til bestemmelserne i VIS- og SIS II-forordningerne.

⁽³⁵⁾ Se f.eks. artikel 41 og 42 i VIS-forordningen.

⁽³⁶⁾ Se f.eks. artikel 43, stk. 1, i VIS-forordningen.

⁽³⁷⁾ Se f.eks. artikel 43, stk. 2, i VIS-forordningen.

81. Hvad angår regelmæssige revisioner, kan det også øge effektiviteten at lade det være op til de samarbejdende myndigheder i deres forretningsorden at fastsætte, hvornår og hvor hyppigt disse revisioner skal foretages. Dette kan afhænge af en række faktorer, og behovet kan ændre sig med tiden. Den tilsynsførende støtter derfor Kommissionens fremgangsmåde, som giver øget fleksibilitet også på dette område.

2.11. National anvendelse af IMI

82. Den tilsynsførende er tilfreds med, at forslaget angiver et tydeligt retsgrundlag for den nationale anvendelse af IMI, og at denne anvendelse er underlagt adskillige betingelser, herunder at de nationale databeskyttelsesmyndigheder skal høres, og at anvendelsen skal være i overensstemmelse med national lovgivning.

2.12. Informationsudveksling med tredjelande (artikel 22)

83. Den tilsynsførende bifalder de krav, der fastsættes i artikel 22, stk. 1, vedrørende informationsudveksling, samt at artikel 22, stk. 3, sikrer gennemsigtighed i forbindelse med udvidelsen, idet Kommissionen i Den Europæiske Unions Tidende skal offentliggøre en ajourført liste over tredjelande, der anvender IMI (artikel 22, stk. 3).

84. Den tilsynsførende henstiller endvidere til, at Kommissionen indsnævrer henvisningen til undtagelser under artikel 26 i direktiv 95/46/EF til kun at omfatte artikel 26, stk. 2. Det vil med andre ord sige, at de kompetente myndigheder eller andre eksterne aktører i et tredjeland, som ikke yder tilstrækkelig beskyttelse, ikke skal have direkte adgang til IMI, medmindre der er indført passende kontraktbestemmelser. Disse bestemmelser bør forhandles på EU-plan.

85. Den tilsynsførende understreger, at andre undtagelser som den, hvor »videregivelsen er nødvendig eller følger af lov eller bestemmelser fastsat med hjemmel i lov for at beskytte en vigtig samfundsinteresse eller for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares«, ikke bør anvendes til at begrunde dataoverførsler til tredjelande via direkte adgang til IMI⁽³⁸⁾.

2.13. Ansvarlighed (artikel 26)

86. Den tilsynsførende henstiller, i overensstemmelse med den forventede styrkelse af ordningerne til sikring af større ansvarlighed i forbindelse med revisionen af EU's regler for databeskyttelse⁽³⁹⁾, at der i forordningen fastsættes en klar ramme for passende interne mekanismer og kontrolsystemer for at sikre overholdelse af databeskyttelse og fremlæggelse af bevis herfor, der som minimum indeholder ovennævnte elementer.

⁽³⁸⁾ Samme fremgangsmåde er fastsat i artikel 22, stk. 2, for Kommissionen som IMI-aktør.

⁽³⁹⁾ Se afsnit 2.2.4. i meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En global metode til beskyttelse af personoplysninger i Den Europæiske Union, KOM(2010) 609 endelig. Se også afsnit 7 i Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende vedrørende denne meddelelse fra Kommissionen, af 14. januar 2011.

87. Den tilsynsførende bifalder i den forbindelse kravet i forordningens artikel 26, stk. 2, om, at Kommissionen hvert tredje år aflægger rapport til den tilsynsførende om aspekter vedrørende beskyttelse af personoplysninger, herunder datasikkerhed. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis det i forordningen præciseres, at den tilsynsførende til gengæld lader de nationale databeskyttelsesmyndigheder få adgang til Kommissionens rapport inden for rammerne af det koordinerede tilsyn, som der henvises til i artikel 20. Det vil endvidere være nyttigt at præcisere, at det i rapporten skal undersøges, hvordan de vigtigste databeskyttelsesprincipper (f.eks. information til registrerede, adgangsrettigheder, sikkerhed) er blevet overholdt i praksis, for så vidt angår de enkelte politikområder og funktioner.
88. Det bør endvidere præciseres i forordningen, at reglerne for interne kontrolmekanismer også omfatter vurderinger vedrørende beskyttelse af privatlivets fred (inklusive en sikkerhedsanalyse) samt en databeskyttelsespolitik (inklusive en sikkerhedsplan), som er vedtaget på grundlag af disse regler, samt periodiske revisioner og kontroller.

2.14. Indbygget databeskyttelse

89. Den tilsynsførende bifalder henvisningen til dette princip i betragtning 6 i forordningen⁽⁴⁰⁾. Han henstiller til, at forordningen udover denne henvisning også tilføjes specifikke krav til beskyttelse af privatlivets fred, som f.eks.:
- et databeskyttelsesmodul, der giver registrerede mulighed for mere effektivt at udøve deres rettigheder⁽⁴¹⁾
 - tydelig opdeling af de forskellige politikområder, som hører under IMI (»kinesiske mure«)⁽⁴²⁾
 - specifikke tekniske løsninger til at indsnævre søgemulighederne i registre, alarminformationer og andet for at sikre formålsbegrænsning
 - specifikke foranstaltninger til at sikre, at sager, hvor der ikke foregår aktivitet, afsluttes⁽⁴³⁾
 - passende retssikkerhedsgarantier i forbindelse med den fremtidige udvikling af systemet⁽⁴⁴⁾.

3. KONKLUSIONER

90. Den tilsynsførendes generelle holdning til IMI er positiv. Den tilsynsførende støtter de mål, som Kommissionen søger at nå med indførelsen af et elektronisk informationsudvekslingssystem og med regler for dets databeskyttelsesaspekter. Den tilsynsførende er endvidere tilfreds med Kommissionens forslag om en horisontal retsakt for IMI i form af en forordning fra Rådet og Europa-Parlamentet. Han er positiv over for, at forslaget har omfattende fokus på de mest relevante databeskyttelses-spørgsmål i forbindelse med IMI.

91. Hvad angår det retsgrundlag for IMI, som fremsættes i forslaget til forordning, gør den tilsynsførende opmærksom på to store udfordringer:

- behovet for at sikre en ensartet anvendelse, samtidig med at forskelligheden respekteres, og
- behovet for at skabe balance mellem fleksibilitet og retssikkerhed.

92. Det bør præciseres, hvilke funktioner der allerede er planlagt indført i IMI, og de bør beskrives nærmere.

93. Der bør anvendes passende retssikkerhedsgarantier for at sikre, at der i forbindelse med den fremtidige udvikling af IMI vil blive taget nøje hensyn til databeskyttelsen. Forordningen bør især indeholde en bestemmelse om, at den tilsynsførende og databeskyttelsesmyndighederne skal høres forud for enhver udvidelse af IMI's anvendelsesområde.

94. Eksterne aktørers adgangsrettigheder og adgangsrettigheder til advarselsmeddelelser bør også præciseres.

95. Hvad angår dataforvaringsperioder:

- bør der i forordningen indføres garantier for, at sager vil blive afsluttet rettidigt i IMI, og at »sovende« sager (sager, hvor der igennem længere tid ikke har været aktivitet) vil blive slettet fra databasen
- bør det genovervejes, om der foreligger en passende begrundelse for at udvide den nuværende seks måneders periode til 18 måneder efter sagens afslutning
- har Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad begrundet behovet for og rimeligheden af at opbevare »blokerede oplysninger« i op til fem år, og dette forslag bør derfor tages op til fornyet overvejelse

- bør der foretages en tydeligere sondring mellem alarmmekanismer og databaser. Den tilsynsførende henstiller derfor til, at forordningen som standard bør anføre i) en seks måneders forvaringsperiode for advarselsmeddelelser, medmindre der er angivet andet i den vertikale lovgivning og forudsat, at der er indført tilstrækkelige supplerende garantier, samt ii) at denne periode bør gælde fra det tidspunkt, hvor meddelelsen sendes.

96. forordningen bør indeholde krav om en risikoanalyse og en revision af sikkerhedsplanen for hver gang, IMI udvides til at omfatte et nyt politikområde, eller inden der tilføjes en ny funktion, der har betydning for behandlingen af personoplysninger.

97. Bestemmelserne om information til registrerede og adgangsrettigheder bør styrkes og bør fremme en mere ensartet fremgangsmåde.

⁽⁴⁰⁾ Idem.

⁽⁴¹⁾ Se afsnit 2.9. ovenfor.

⁽⁴²⁾ Se afsnit 2.4. ovenfor.

⁽⁴³⁾ Se afsnit 2.5.2. ovenfor.

⁽⁴⁴⁾ Se afsnit 2.2.2. ovenfor.

98. Den tilsynsførende ønsker at styrke visse dele af bestemmelserne om koordineret tilsyn og vil til det formål støtte bestemmelser, som svarer til de bestemmelser, der f.eks. er gældende for visainformationssystemet, Schengen II, og som forventes indført for Eurodac. Den tilsynsførende henstiller til, at forordningen indeholder de nødvendige minimumsregler til at sikre et effektivt samarbejde, men ikke skaber unødvendige administrative byrder.
99. Forordningen bør sikre, at de kompetente myndigheder eller andre eksterne aktører i et tredjeland, som ikke yder tilstrækkelig beskyttelse, ikke skal have direkte adgang til IMI, medmindre der er indført passende kontraktbestemmelser. Disse kontraktbestemmelser bør forhandles på EU-plan.
100. Det bør endvidere præciseres i forordningen, at reglerne for interne kontrolmekanismer også omfatter vurderinger vedrørende beskyttelse af privatlivets fred (herunder en sikkerhedsanalyse) samt en databeskyttelsespolitik (herunder en sikkerhedsplan), som er vedtaget på grundlag af disse regler, samt periodiske vurderinger og revision.
101. Der bør også til forordningen tilføjes specifikke regler for indbygget databeskyttelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 2011.

Giovanni BUTTARELLI
*Europæisk assisterende tilsynsførende for
databeskyttelse*

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

Bekendtgørelse til de personer, enheder og organer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2011/101/FUSP som ændret ved Rådets afgørelse 2012/97/FUSP

(2012/C 48/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Følgende oplysninger bekendtgøres hermed for de personer, enheder og organer, der er anført i bilag I til Rådets afgørelse 2011/101/FUSP ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets afgørelse 2012/97/FUSP ⁽²⁾.

Rådet for Den Europæiske Union har fastslået, at de personer, enheder og organer, der er anført i ovennævnte bilag, fortsat skal være opført på listen over personer, enheder og organer, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2011/101/FUSP.

Disse personer, enheder og organer gøres opmærksom på muligheden for at indgive en anmodning til de kompetente myndigheder i den eller de relevante medlemsstater, som er nævnt i bilag II til forordning (EF) nr. 314/2004, med henblik på at opnå tilladelse til at anvende indefrosne pengemidler i forbindelse med basale behov eller specifikke betalinger (jf. artikel 7 i forordningen).

De berørte personer, enheder og organer kan til Rådet indgive en anmodning med tilhørende dokumentation om, at afgørelsen om at opføre dem på ovennævnte liste tages op til fornyet overvejelse. Alle sådanne anmodninger sendes til følgende adresse:

Rådet for Den Europæiske Union
Generalsekretariatet
GD K Koordination
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Der gøres ligeledes opmærksom på, at de berørte personer, enheder og organer har mulighed for at indbringe Rådets afgørelse for Den Europæiske Unions Ret på de betingelser, der er fastsat i artikel 275, stk. 2, og artikel 263, stk. 4 og 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽¹⁾ EUT L 42 af 16.2.2011, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 47 af 18.2.2012, s. 50.

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

17. februar 2012

(2012/C 48/04)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,3159	AUD	australske dollar	1,2230
JPY	japanske yen	104,39	CAD	canadiske dollar	1,3093
DKK	danske kroner	7,4334	HKD	hongkongske dollar	10,2036
GBP	pund sterling	0,83110	NZD	newzealandske dollar	1,5730
SEK	svenske kroner	8,8316	SGD	singaporeanske dollar	1,6541
CHF	schweiziske franc	1,2083	KRW	sydkoreanske won	1 480,16
ISK	islandske kroner		ZAR	sydafrikanske rand	10,1882
NOK	norske kroner	7,4975	CNY	kinesiske renminbi yuan	8,2864
BGN	bulgarske lev	1,9558	HRK	kroatiske kuna	7,5780
CZK	tjekkiske koruna	25,001	IDR	indonesiske rupiah	11 888,19
HUF	ungarske forint	290,14	MYR	malaysiske ringgit	3,9951
LTL	litauiske litas	3,4528	PHP	filippinske pesos	56,143
LVL	lettiske lats	0,6988	RUB	russiske rubler	39,3750
PLN	polske zloty	4,1816	THB	thailandske bath	40,517
RON	rumænske leu	4,3545	BRL	brasilianske real	2,2550
TRY	tyrkiske lira	2,3094	MXN	mexicanske pesos	16,8317
			INR	indiske rupee	64,7950

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets møde den 17. oktober 2011 om et udkast til afgørelse i sag COMP/39.605 — CRT Glass

Rapporterende medlemsstat: Nederlandene

(2012/C 48/05)

1. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i, at den konkurrencebegrænsende adfærd, som udkastet til afgørelse omhandler, udgør en aftale og/eller samordnet praksis mellem virksomheder som omhandlet i EUF-traktatens artikel 101 og EØS-aftalens artikel 53.
 2. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i dens vurdering af det produktmarked og geografiske marked, der er omfattet af aftalen og/eller den samordnede praksis.
 3. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i, at de virksomheder, som udkastet til afgørelse omhandler, har deltaget i en samlet og vedvarende overtrædelse af EUF-traktatens artikel 101 og EØS-aftalens artikel 53.
 4. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i, at formålet med aftalen og/eller den samordnede praksis var at begrænse konkurrencen som omhandlet i EUF-traktatens artikel 101 og EØS-aftalens artikel 53.
 5. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i, at aftalen og/eller den samordnede praksis har kunnet påvirke handelen mellem EU's medlemsstater og andre kontraherende parter i EØS-aftalen mærkbart.
 6. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i dens vurdering af overtrædelsens varighed.
 7. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionens udkast til afgørelse med hensyn til adressaterne.
 8. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i, at de virksomheder, som udkastet til afgørelse er rettet til, bør pålægges en bøde.
 9. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i, at retningslinjerne fra 2006 om metoden for beregning af bøder, der pålægges i henhold til artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003, finder anvendelse.
 10. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i bødernes grundbeløb.
 11. Det Rådgivende Udvalg er enig i fastlæggelsen af varigheden med henblik på beregning af bøderne.
 12. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i, at der ikke foreligger skærpende omstændigheder i denne sag.
 13. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i spørgsmålet om formildende omstændigheder, som Kommissionen mener gør sig gældende for to af de virksomheder, som udkastet til afgørelsen er rettet til.
 14. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen, hvad angår nedsættelsen af bøderne i medfør af samarbejdsmeddelelsen fra 2006.
 15. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen, hvad angår nedsættelsen af bøderne i medfør af meddelelsen om forlig fra 2008.
 16. Det Rådgivende Udvalg er enig med Kommissionen i endelige bøders størrelse.
 17. Det Rådgivende Udvalg henstiller, at dets udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
-

Høringskonsulentens endelige rapport ⁽¹⁾**COMP/39.605 — CRT Glass**

(2012/C 48/06)

Denne forligsprocedur vedrører en karteldannelse mellem fire producenter af glas til billedrør («CRT-glas»), Asahi Glass Co., Ltd, Nippon Electric Glass Co., Ltd, Samsung Corning Precision Materials Co., Ltd. og Schott AG, der havde til formål at samordne priserne på CRT-glas. Kartelovertrædelsen fandt sted i hele EØS og varede fra den 23. februar 1999 til den 27. december 2004.

SAGSFORLØB

Mens Kommissionen indhentede oplysninger om markedet for CRT-glas, modtog den fra Samsung Corning en anmodning om bødefritagelse, der blev på visse betingelser indrømmet den 10. februar 2009. I marts 2009 foretog Kommissionen uanmeldte kontrolbesøg hos Schott. I juni 2009 anmodede Nippon Electric Glass om bødefritagelse eller om bødenedsættelse. I marts 2010 anmodede Schott om bødenedsættelse.

Kommissionen indledte den 29. juni 2010 en procedure efter artikel 11, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾ og bad de fire virksomheder om at tilkendegive deres interesse for en forligsprocedur ⁽³⁾. Alle fire virksomheder ønskede en sådan.

FORLIGSPROCEDUREN

Forligsforhandlingerne foregik i tre hovedfaser i perioden mellem juli 2010 og juli 2011, hvor der blev afholdt tre formelle bilaterale møder under mellem Kommissionen og hver af parterne.

På disse møder blev parterne underrettet mundtligt om de klagepunkter, som Kommissionen påtænkte at rette mod dem, og om den dokumentation, der lå til grund for disse klagepunkter. Efter det første møde i juli 2010 fik parterne hos GD Konkurrence indsigt i al relevant dokumentation, alle mundtlige erklæringer og en liste over alle dokumenter, der var i Kommissionens sagsmappe samt en kopi af den dokumentation, de allerede havde fået vist. Efter anmodning fra Asahi Glass, Nippon Electric Glass og Schott fik alle parter indsigt i yderligere dokumentation i sagen, i det omfang det kunne begrundes med parternes behov for at afklare deres holdning med hensyn til visse perioder af kartellets eksistens eller andre aspekter af kartellet. Parterne blev også underrettet om, i hvilken størrelsesorden Kommissionen ville pålægge bøder som led i forligsproceduren.

Ved afslutningen på den tredje møderunde anmodede Asahi Glass, Nippon Electric Glass, Samsung Corning og Schott om forlig ⁽⁴⁾ og erkendte deres respektive ansvar for overtrædelsen af EUF-traktatens artikel 101 og EØS-aftalens artikel 53. Parterne erkendte endvidere, at de er ansvarlige for deres datterselskaber, der deltog i kartellet. De har også angivet den maksimale størrelse af bøden, som Kommissionen har oplyst over for dem, og at de kan acceptere denne i forligsproceduren. I forligsindlæggene bekræftede parterne, i) at de havde modtaget fyldestgørende oplysninger om de klagepunkter, som Kommissionen påtænkte at rette mod dem, og at de havde haft tilstrækkelig lejlighed til at fremsætte bemærkninger dertil, ii) at de ikke havde til hensigt at anmode om aktindsigt eller om en mundtlig høring, forudsat at klagepunktsmeddelelsen og den endelige afgørelse ville afspejle deres forligsindlæg, og iii) at de indvilligede i at modtage klagepunktsmeddelelsen og den endelige afgørelse på engelsk.

Efter at Kommissionen vedtog klagepunktsmeddelelsen den 29. juli 2011, bekræftede alle parterne i deres svar, at klagepunktsmeddelelsen afspejlede deres forligsindlæg. Kommissionen kunne derfor gå direkte over til at vedtage en afgørelse i henhold til artikel 7 og 13 i forordning (EF) nr. 1/2003.

⁽¹⁾ I henhold til artikel 15 (artikel 15 og 16) i Kommissionens afgørelse (2001/462/EF, EKSF) af 23. maj 2001 om høringskonsulentens kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager — EFT L 162 af 19.6.2001, s. 21.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 622/2008 om ændring af forordning (EF) nr. 773/2004 vedrørende gennemførelse af forligsprocedurer i kartelsager, EUT L 171 af 1.7.2008, s. 3, og Kommissionens meddelelse om forligsprocedurer med henblik på vedtagelse af beslutninger i henhold til artikel 7 og artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 i kartelsager, EUT C 167 af 2.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Artikel 10a, stk. 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82, EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18.

UDKAST TIL AFGØRELSE

Udkastet til afgørelse indeholder de klagepunkter, der var fastlagt i klagepunktsmeddelelsen. Det vedrører derfor kun klagepunkter, som parterne har haft mulighed for at udtale sig om.

I betragtning af, at parterne hverken over for mig eller det medlem af høringskonsulentens kontor, som deltog i forligsmøderne, har rejst spørgsmål vedrørende aktindsigt eller deres ret til forsvar, mener jeg desuden, at alle deltagernes ret til at blive hørt i denne sag er blevet respekteret.

Bruxelles, den 18. oktober 2011.

Michael ALBERS

Resumé af Kommissionens afgørelse**af 19. oktober 2011****om en procedure i henhold til euf-traktatens artikel 101 ⁽¹⁾ og EØS-aftalens artikel 53****(Sag COMP/39.605 — CRT Glass)**

(meddelt under nummer K(2011) 7436 endelig)

(Kun den engelske udgave er autentisk)**(EØS-relevant tekst)**

(2012/C 48/07)

Den 19. oktober 2011 vedtog Kommissionen en afgørelse i en procedure efter traktatens artikel 101 og EØS-aftalens artikel 53. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾ offentliggør Kommissionen hermed parternes navne og beslutningens hovedindhold, herunder de pålagte sanktioner. Der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.

1. INDLEDNING

- (1) Afgørelsen omhandler en samlet og vedvarende overtrædelse af EUF-traktatens artikel 101 og artikel 53 i EØS-aftalen inden for industrien for glas til billedrør (CRT-glas) og er rettet til fire virksomheder: i) Samsung Corning Precision Materials Co., Ltd. ii) Nippon Electric Glass Co., Ltd., iii) Schott AG og iv) Asahi Glass Co., Ltd.

2. BESKRIVELSE AF SAGEN**2.1. Procedure**

- (2) Efter SCP's anmodning om bødefrigørelse ⁽³⁾ foretog Kommissionen i marts 2009 uanmeldte kontrolbesøg hos Schott ⁽⁴⁾. Kommissionen sendte anmodninger om oplysninger til de største producenter af CRT-glas. NEG ⁽⁵⁾ og Schott anmodede om bødenedsættelse.
- (3) Der blev indledt en procedure i denne sag den 29. juni 2010. Der fandt forligsforhandlinger sted mellem den 13. juli 2010 og den 1. juli 2011. Efterfølgende fremsendte kartelmedlemmerne de formelle anmodninger om en forligsprocedure til Kommissionen, jf. artikel 10a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004. Den 29. juli 2011 vedtog Kommissionen en klagepunktsmeddelelse, og parterne bekræftede alle, at indholdet afspejlede deres forligsindlæg, og at de var besluttet på at følge forligsproceduren. Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål afgav en positiv udtalelse den 17. oktober 2011, og Kommissionen vedtog afgørelsen den 19. oktober 2011.

⁽¹⁾ Med virkning fra 1. december 2009 er EF-traktatens artikel 81 og 82 blevet til henholdsvis artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten). De to regelsæt er indholdsmæssigt identiske. Henvisninger til artikel 101 og 102 i EUF-traktaten læses som henvisninger til EF-traktatens artikel 81 og 82, hvor det er relevant.

⁽²⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ Samsung Corning Precision Materials Co., Ltd. og dets relevante datterselskaber.

⁽⁴⁾ Schott AG og dets relevante datterselskaber.

⁽⁵⁾ Nippon Electric Glass Co., Ltd. og dets relevante datterselskaber.

2.2. Afgørelsens adressater og overtrædelsens varighed

- (4) Følgende virksomheder har overtrådt EUF-traktatens artikel 101 og EØS-aftalens artikel 53 ved i den nedestående periode at have deltaget i konkurrencefordrejende aktiviteter med hensyn til udbud af CRT-glas i EØS:
- a) Samsung Corning Precision Materials Co., Ltd. fra den 23. februar 1999 til den 27. december 2004
- b) Nippon Electric Glass Co., Ltd. fra den 23. februar 1999 til den 27. december 2004
- c) Schott AG fra den 23. februar 1999 til den 10. maj 2004
- d) Asahi Glass Co., Ltd. fra den 2. marts 1999 til den 4. oktober 2004.

2.3. Resume af overtrædelsen

- (5) Afgørelsen vedrører en samlet og vedvarende overtrædelse af EUF-traktatens artikel 101 og EØS-aftalens artikel 53 med henblik på at begrænse priskonkurrencen inden for CRT-glassektoren i EØS.
- (6) Parterne i overtrædelsen samordnede aktiviteterne inden for CRT-glassektoren i EØS ved at deltage i konkurrencebegrænsende aktiviteter, der anses som direkte og indirekte samordning af priserne. De samordnede priserne på CRT-glas på bilaterale og trilaterale kartelmøder på mangfoldige måder, herunder ved at samordne priserne på CRT-glas til bestemte kunder og også lejlighedsvis ved at fastsætte målpriser for visse typer af CRT-glas. På de bilaterale og trilaterale møder udviste parterne stor åbenhed med hensyn til deres fortidige, nutidige og fremtidige situation på markedet, hvad angår prisudvikling, de største kunders

efterspørgsel, deres andele af salget til de største kunder, produktion og kapacitetsændringer. Ud over at samordne priserne udvekslede parterne gennem deres marketingsafdelinger fortrolige og følsomme oplysninger ad hoc (salg i EØS, lagerbeholdning, kundeudvikling, råmateriale-omkostninger og skøn af efterspørgsel og salg).

- (7) I alt bestod kartellet fra den 23. februar 1999 til den 27. december 2004. Fra midten af juli 2001 og til december 2002 var kartellet dog aktiv i begrænset omfang, og der var betydeligt færre tilfælde af konkurrencefordrejende kontakter, der desuden i de fleste tilfælde begrænsede sig til mindre følsomme kommercielle oplysninger. Derfor betragtes denne periode som en periode med begrænset kartelaktivitet.

2.4. Sanktioner

- (8) I afgørelsen anvendes retningslinjerne fra 2006 for beregning af bøder ⁽¹⁾. I afgørelsen pålægges alle virksomheder nævnt under ovenstående punkt 4 en bøde med undtagelse af SCP.

2.4.1. Bødens grundbeløb

- (9) Bødens grundbeløb fastsættes til 16 % af virksomhedernes salg af CRT-glas til kunder i EØS.
- (10) Grundbeløbet multipliceres med det antal år, overtrædelsen har varet, for at tage fuldt hensyn til, hvor længe de enkelte virksomheder har deltaget i overtrædelsen.
- (11) Varigheden af virksomhedernes deltagelse i den påståede overtrædelse er for AGC ⁽²⁾ 3 år og 11 måneder, for NEG og SCP 4 år og 5 måneder og for Schott 3 år og 10 måneder. Perioden med begrænset aktivitet (som nævnt under punkt 7) er ikke medtaget ved beregningen af bøden.

2.4.2. Regulering af grundbeløbet

2.4.2.1. Skærpene omstændigheder

- (12) Der foreligger ingen skærpene omstændigheder i denne sag.

2.4.2.2. Formildende omstændigheder

- (13) Bøden til to virksomheder nedsættes på grund af formildende omstændigheder.
- (14) Bøden nedsættes for AGC og Schott, da disse virksomheder kun deltog i kartellet i begrænset omfang i henholdsvis den første og seneste periode af kartellets eksistens. Schott kan ikke få bødenedsættelse i medfør af samarbejdsmeddelelsen. Bøden til Schott er dog sat ned på grund af Schotts samarbejde på områder, der falder uden for samarbejdsmeddelelsens anvendelsesområde, og da Schott ikke retligt var forpligtet til dette.

2.4.2.3. Særlig forhøjelse for at sikre en afskrækkende virkning

- (15) Der er intet behov for at øge bøden for at sikre en tilstrækkelig afskrækkende virkning.

2.4.3. Anvendelse af omsætningsloft på 10 %

- (16) Det er ikke nødvendigt at justere beløbene på baggrund af virksomhedernes omsætning i denne sag.

2.4.4. Anvendelse af samarbejdsmeddelelsen fra 2006

- (17) SCP indrømmes bødefritagelse og NEG indrømmes en nedsættelse af bøden på 50 %.

2.4.5. Anvendelse af meddelelsen om forlig

- (18) Som følge af anvendelsen af meddelelsen om forlig er bøden til NEG, Schott og AGC nedsat med 10 %.

3. BØDER PÅLAGT VED AFGØRELSEN

- (19) For den samlede og vedvarende overtrædelse, som denne afgørelse vedrører, pålægges følgende bøder:
- a) Samsung Corning Precision Materials Co., Ltd.: 0 EUR
 - b) Nippon Electric Glass Co., Ltd.: 43 200 000 EUR
 - c) Schott AG: 40 401 000 EUR
 - d) Asahi Glass Co., Ltd.: 45 135 000 EUR.

⁽¹⁾ EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2.

⁽²⁾ Asahi Glass Co., Ltd.

V

(Øvrige meddelelser)

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag COMP/M.6499 — FCC/Mitsui Renewable Energy/FCC Energia)

Behandles eventuelt efter den forenkledede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 48/08)

1. Den 10. februar 2012 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Mitsui Renewable Energy Europe Limited (»MRRE«, Det Forenede Kongerige), der tilhører Mitsui-koncernen, og Fomento de Construcciones y Contratas, SA (»FCC«, Spanien) gennem opkøb af aktier erhverver fælles indirekte kontrol over et nyligt oprettet, selvstændigt fungerende joint venture-selskab, FCC Energia, SA (»FCCE«, Spanien), jf. Fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:
 - Mitsui-koncernen: global koncern, der opererer på verdensplan inden for en lang række områder, der spænder lige fra salg af produkter, verdensomspændende logistik og finansiering til udvikling af store internationale infrastrukturer

 - MRRE: selskab, der er aktivt inden for fremstilling af vedvarende energi

 - FCC: selskab, der først og fremmest er aktivt inden for miljøtjenester og vandforvaltning, opførelse af store infrastrukturer, fremstilling af cement og vedvarende energi

 - FCCE: selskab, der er aktivt inden for fremstilling og engrossalg af elektricitet fra vedvarende energikilder.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under EF-fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenkledede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter EF-fusionsforordningen ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»EF-Fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32 (»Meddelelsen om en forenklet procedure«).

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer COMP/M.6499 — FCC/Mitsui Renewable Energy/FCC Energia sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail til COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.6468 — Forfarmers/Hendrix)

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 48/09)

1. Den 10. februar 2012 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Forfarmers Group B.V. (»Forfarmers« — Nederlandene) gennem opkøb af aktier og aktiver erhverver kontrol med virksomheden Hendrix (»Hendrix«), som for øjeblikket ejes af Nutreco Nederland B.V., jf. Fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b). Hendrix omfatter (i) den udstedte aktiekapital i Hendrix UTD B.V. (Nederlandene), Hedimix B.V. (Nederlandene), Hendrix UTD GmbH (Tyskland) og Hendrix Illesch GmbH (Tyskland) og deres respektive datterselskaber, (ii) alle aktiver og passiver i Nutreco Feed Belgium N.V. (Belgien) og Hendrix N.V. (Belgien) og (iii) en række intellektuelle ejendomsrettigheder.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Forfarmers: produktion og salg af foderblandinger, avlshøns og andre landbrugsprodukter. Virksomheden udbyder også råmaterialer og leverer desuden forskellige tjenesteydelser på landbrugsområdet
- Hendrix: produktion og salg af foderblandinger og avlshøns. Virksomheden leverer også forskellige tjenesteydelser på landbrugsområdet.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under EF-fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer COMP/M.6468 — Forfarmers/Hendrix sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail til adressen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»EF-Fusionsforordningen«).

ANDET

EUROPA-KOMMISSIONEN

Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer

(2012/C 48/10)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 ⁽¹⁾. Eventuelle indsigelser skal være Kommissionen i hænde senest seks måneder efter datoen for offentliggørelsen.

ENHEDSDOKUMENT

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 510/2006**»KRANJSKA KLOBASA«****EF-Nr.: SI-PGI-0005-0764-24.03.2009****BGB (X) BOB ()****1. Betegnelse:**

»Kranjska klobasa«

2. Medlemsstat eller tredjeland:

Slovenien

3. Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevareren:**3.1. Produkttype:**

Kategori 1.2 — Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget, m.m.)

3.2. Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1:

»Kranjska klobasa« er en halvtør pasteuriseret pølse tilberedt af grofthakket svinekød af kategori I og II (nakke, ryg, lår) og svinespæk (ryg). »Kranjska klobasa«-pølsen er saltet med nitrit, krydret med hvidløg og peber og stoppet i en tynd svinetarm, der i enden er lukket med en lille træpind for at danne et par. Pølsen varmrøges og pasteuriseres.

Efter en kort opvarmning i varmt vand spises den varm, for da fremtræder de smagsmæssige egenskaber og den høje gastronomiske værdi bedst. Pølsen er rødbrun og afgiver en let røget duft; udskåret er kødet rosafarvet, og spækket er lyst og fast; den er kompakt, sprød og saftig i teksturen, og dens aroma er kraftig, hvilket er typisk for røget, saltet og krydret svinekød.

Uopvarmet er pølsens kemiske sammensætning følgende:

— proteiner i alt: mindst 17 %

— fedtindhold: højst 29 %

(1) EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

3.3. Råvarer:

Svinekød og spæk.

3.4. Foder (kun for produkter af animalsk oprindelse):

—

3.5. Specifikke produktionsetaper, der skal finde sted i det afgrænsede geografiske område:

Udvælgelse af kød og spæk

»Kranjska klobasa« er fremstillet af udskæringer af kvalitetssvinekød af kategori I og II (hals, ryg, lår) og af rygspæk. Kødet skal være friskt og nedkølet (mellem 0 °C og 7 °C) eller frossent ($T < -18$ °C) og optøet efter reglerne. Rygspækken skal være uden svær og enten nedkølet (mellem 0 °C og 7 °C) eller frossen.

Hakning af kød og spæk

Kødet hakkes i en hakkemaskine med 12 mm huller.

Spækken hakkes i stykker på 8-10 mm tykkelse.

Tilberedning af pølsefyldet

Det hakkede kød og spæk blandes i forholdet 75-80 % kød og højst 20-25 % fast spæk.

Hertil tilsættes højst 5 % vand (i form af knust is).

Der tilsættes desuden sort malet peber (maks. 0,3 %) og 0,3 % hvidløg i pulver eller en tilsvarende mængde hvidløg afhængig af den anvendte type hvidløg samt 1,8-2,2 % nitrit.

Æltning af pølsefyldet

Det således krydrede pølsefyld blandes manuelt eller maskinelt til en homogen og jævn masse.

Fyldning

Pølsefyldet fyldes manuelt eller maskinelt i en tynd svinetarm med en diameter på 32-34 mm, og det skal forblive kompakt.

Enderne formes og lukkes med en træpind gennem tarmen (ikke i pølsefyldet), således at der opnås et pølsepar, der vejer mellem 200 og 250 g.

Træpinden er 2,5-3 mm tyk og 3-6 cm lang; den er afbrækket eller skåret.

Tørring af pølserne

Inden varmebehandlingen skal pølserne miste deres overfladefugtighed for at gøre røgningen hurtigere og mere homogen.

Tørringsfasen foregår i et særligt lokale eller i et røgningsrum, hvor temperaturen veksler mellem 50 og 55 °C.

I løbet af tørringsfasen finder processerne med saltning og stabilisering af pølsen ligeledes sted.

Varmebehandling med varmrøgning

Pølserne hænges med træpinden opad på et stativ. Varmebehandlingen, hvorunder temperaturen gradvis hæves til $T 70 \pm 2$ °C indeni, varer mindst to timer. Varmebehandlingen omfatter røgningen, der varer 20-30 min. Til røgningen må der kun anvendes bøgetræ. Pølsen skal have en mellemkraftig rødbrun farve; en for mørk farve tangerende til sortbrun eller en for bleg og grålig farve er ikke tilladt.

Når varmebehandlingen, herunder røgningen, er afsluttet, køles pølserne straks med kold luft eller med oversprøjtning af koldt vand.

Kontrol af fremstillingsproces og mærkning

Efter afkøling (og før lagring) kontrolleres pølserne, og de bedømmes efter deres udseende (farve, tarmens relief, træpinden).

Opbevaring — lagring af pølserne

Pølserne opbevares ved en temperatur på højst 8 °C.

De kan sælges med eller uden emballage.

Når de sælges uden emballage (stykvís), skal hvert enkelt par være mærket.

3.6. Særlige regler vedrørende udskæring, rivning eller emballering osv.:

—

3.7. Specifikke mærkningsregler:

»Kranjska klobasa« skal mærkes ensartet:

— hver enhed (et par) skal være forsynet med en selvklæbende banderole

— hvert emballeret produkt skal bære en mærkning.

Standardudtrykket »Kranjska klobasa« omfatter:

— »Kranjska klobasa«-logoet

— producentens logo

— det nationale kvalitetssymbol og det tilsvarende EU-mærke.

Producenter, der har opnået produktionscertifikat for »Kranjska klobasa«, skal påføre »Kranjska klobasa«-logoet på produktet, uanset om producenten er medlem af branchesammenslutningen for »Kranjska klobasa«-producenter (GIZ).

4. Præcis afgrænsning af det geografiske område:

Tilberedningen af »Kranjska klobasa« finder sted i det geografiske område, som udgøres af Slovenien, der afgrænses af Alperne og Adriaterhavet, mod vest af grænsen med Italien, mod nord af grænsen med Østrig, mod syd af grænsen med Kroatien og mod øst af grænsen med Ungarn, og det omfatter den pannoniske slette.

Under det tyske herredømme og senere det østrisk-ungarske var »Kranjska« (Krain) den eneste fuldstændig slovenske region. Udtrykket »Kranjska« (beboer i Krain) blev jævnligt brugt som synonym for Slovenien, og det anvendes i dagligtale stadig som betegnelse for en del af Sloveniens indbyggere. I Slovenien indgår tillægsordet »kranjski« (fra Krain) stadig i dag i en lang række andre udtryk og betegnelser.

Ordet »kranjska« stammer fra den slovenske term »krajina«, der betegnede regionen (første skriftlige vidnesbyrd stammer fra 973 i sin folkelige form »Creina«, der betyder »fra Krain«). Fra det 14. århundrede blev den slovenske form »Kranjske« fremherskende (på tysk »Krain« og »Krainburg«). I 1002 blev Krain-regionen et selvstændigt grevskab blandt andre omkringliggende grevskaber. Det var administrativt tilknyttet det Hellige Romerske Rige. I det 14. århundrede kom størstedelen af det nuværende Slovenien under Habsburgerne. Det slovenske område er underopdelt i flere regioner: Kranjska (Krain),

Trst (Trieste), Istra (Istrien), Goriška, Koroška (Kärnten) og Štajerska (Nedre Steiermark). Ved det østrisk-ungarske riges fald i 1918 mistede Krain sin særstatus. Slovenien er en relativ ung stat, hvis uafhængighed kun går tilbage til 1991, da landet udskilte sig fra den socialistiske føderation Jugoslavien. Den nuværende slovenske republik er således den »territoriale arvtager« af den gamle Krain-region, som er en integrerende part heraf.

5. Tilknytning til det geografiske område:

5.1. Det geografiske områdes egenart:

Bestemmelsen af det geografiske område er direkte forbundet med »Kranjska klobasa«-produktets historie.

Fødeproduktionens naturgivne betingelser såvel som klimaet har haft en afgørende virkning for udviklingen af de gastronomiske specialiteter, hvor subsistenslandbrug er den fremherskende model. I et meget sammensat landskab af bakker, dale, gryder og sletter er det lykkedes befolkningen at bevare dyrkede områder til fremstilling af foder til svin; svineopdræt førte til fremstilling af charcuterivarer. De første vidnesbyrd om fremstilling af charcuterivarer og pølser går meget langt tilbage, som det ses af de fantastiske middelalderfresker og afbildninger i arkivdokumenter (bl.a. en meddelelse fra det 17. århundrede på slovensk, som generalkvartermester på Vrbovec-slottet sendte til sin herre). Alle disse vidnesbyrd omtaler charcuterivarer og pølser. De typiske charcuterivarer omfattede navnlig en halvtør kødpølse, der opstod i kraft af indbyggernes knowhow og færdigheder. Dens særlige egenskaber (smagen) gør den genkendelig og forskellig fra andre; den opnåede sit renomme i begyndelsen af det 19. århundrede under navnet »Kranjska klobasa« under det østrigsk-ungarske rige.

5.2. Produktets egenart:

Det væsentligste aspekt, hvorved »Kranjska klobasa« udskiller sig fra andre pølser af lignende art, skyldes dens tilberedelse, der foregår efter den traditionelle slovenske opskrift af Felicita Kalinšek (forfatter af kogebogen »Slovenska kuharica«, 1912). Eneste ændring heri er en tilpasning til moderne tekniske krav, hvad angår fødevarerikkerhed (anvendelse af nitrit, pasteurisering). »Kranjska klobasa« er bl.a. kendetegnet ved pølsefyldet, der udelukkende består af svinekødsstykker og spæk af bedste kvalitet, der er saltet og grofthakket, krydret med hvidløg og peber og røget ved lav temperatur. Der må kun anvendes havsalt. Pølsefyldet presses i svinetarme, som lukkes med træpinde, der stikkes gennem tarmen for at samle enderne og derved danne et pølse-par. »Kranjska klobasa« er kendetegnet ved træpinden, der er 2,5-3 mm tyk, 3-6 cm lang og afbrækket eller skåret.

Til fremstilling af »Kranjska klobasa« anvendes der ingen 'genveje' (som f.eks. færdig kødfars) eller andre tilsætningsstoffer (som f.eks. polyfosfater), der findes i andre kødpølsetyper. Pølsefyldet fyldes udelukkende i tynde svinetarme, der i enden lukkes med en træpind for at danne et pølsepar. Varmebehandlingen i fugtig luft og varmrøgning (pølsen er et pasteuriseret produkt) giver overfladens karakteristiske middelkraftige rødbrune farve. »Kranjska klobasa« udskiller sig ligeledes fra andre pølser ved de anvendelser og serveringsforslag, der giver de bedste smagsindtryk. »Kranjska klobasa« serveres ikke kogt, men kun opvarmet i meget varmt vand, hvorved den får en ganske speciel tekstur, lidt grov, men sprød og saftig, og den får ved udkæring rosafarvede skiver med en specifik aroma af saltet, røget svinekød med hvidløg og peber.

Til røgningen må der kun anvendes bøgetræ.

5.3. Årsagssammenhængen mellem det geografiske område og produktets særlige egenskaber, omdømme eller andre kendetegn:

»Kranjska klobasa«-pølsens omdømme stammer fra tiden med det østrigsk-ungarske kongehus, der omfattede flere folkefærd. »Kranjska klobasa« tæller utvivlsomt til de mest originale og typiske kødbaserede slovenske specialiteter, hvilket kan bekræftes ved en internet-søgning, hvor »Kranjska klobasa« er det oftest nævnte autentiske slovenske produkt. »Kranjska klobasa« er ligeledes omtalt i den nyeste faglitteratur (jf. »Meat products handbook«, Gerhard Feiner, CRC Press, 2006; <http://en.wikipedia.org/wiki/Kransky>), hvor den præsenteres som en typisk ikke-fermenteret pølse fra Slovenien.

»Kranjska klobasa«s egenskaber skyldes indbyggernes knowhow og færdigheder i det område, der var Krain-regionen under det østrigsk-ungarnske herredømme, og som nu er Slovenien. »Kranjska klobasa«-pølsens kvalitet skyldes ligeledes anvendelsen af kød af bedste kvalitet og systematisk anvendelse af havsalt, og ikke konkurrenten klippesalt, i det tidligere Krain-område (J. Bogataj, »The Food and Cooking of Slovenia«, Annes Publishing, Londres 2008).

De ældste henvisninger til tilberedelse af »Kranjska klobasa« (under dette navn) findes i to kogebøger: »Süddeutsche Küche« af Katharina Prato (1896) og den sjette udgave af »Slovenska kuharica« af Felicita Kalinšek (1912). Selv om man ikke kan tale om egentlige opskrifter på fremstilling af »Kranjska klobasa« hos Katharina Prato, henviser hun til en type pølse, der højst sandsynligt er en af de ældste henvisninger, der findes (1896). I bogen »Slovenska kuharica« (1912) forklarede Felicita Kalinšek allerede, hvordan man laver »Kranjska klobasa«.

Der findes i Slovenien et hav af vidnesbyrd, navnlig mundtlige fortællinger, om »Kranjska klobasa« eller Krain-pølsen, produktionsstederne og dens omdømme blandt de andre regionale pølsevarer. Der findes også talrige folkefortællinger om pølsens nøjagtige herkomst og om stedet, hvor den blev fremstillet første gang. Blandt fortællingerne nævnes ofte landsbyen Trzin, der ligger mellem Ljubljana og Kamnik, hvor det allerede i det 19. århundrede forekom, at talrige slagtere forsynede pølsemarkederne i Krain-regionen, og at den fandtes selv i Wien. Nogle mundtlige kilder siger, at pølsen har fået sit navn efter byen Kranj, andre kilder nævner, at den blev fremstillet i alle de større byer og markedsbyer i Krain-regionen på den tid. Det fortælles endvidere, at kejser Frans-Josef, da han kørte fra Wien til Trieste i hestevogn, standsede op i landsbyen Naklo pri Kranju i det velkendte herberg Marinšek, der lå ved hovedvejen. Han ville spise og spurgte ejeren om, hvad han kunne tilbyde. »Vi har bare hjemmelavede pølser, ikke andet«, var svaret. Kejseren bestilte den hjemmelavede pølse, og da han smagte den, udbrød han begejstret: »Jamen, det er jo ikke bare en pølse, der er da en Krain-pølse!«.

Det særlige ved specialiteten fra Sloveniens regioner er, at »Kranjska klobasa« fremstilles og sælges overalt, hvilket er et bevis for, at den tilhører hele landets territorium. »Kranjska klobasa«s omdømme afspejles ligeledes i den typiske slovenske ret, der er Krain-pølse med sauerkraut.

»Kranjska klobasa« har spredt sig ud over landets grænser, som det fremgår af oversættelserne af dens navn til diverse sprog i det tidligere østrigsk-ungarnske rige (J. de Moor & N. de Rooj/ed., »European Cookery, Tradition & Innovation«, Utrecht 2004).

Siden 2003 afholdes der i Slovenien en »Kranjska klobasa«-festival samt en konkurrence om den bedste »Kranjska klobasa«.

Henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen:

http://www.mkgp.gov.si/fileadmin/mkgp.gov.si/pageuploads/Varna_hrana/zascita/KranjskaKlobasa_spec.pdf

Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer

(2012/C 48/11)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 ⁽¹⁾. Eventuelle indsigelser skal være Kommissionen i hænde senest seks måneder efter datoen for offentliggørelsen

ENHEDSDOKUMENT

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 510/2006

»平谷大桃« (PINGGU DA TAO)

EF-Nr.: CN-PDO-0005-0628-16.07.2007

BGB () BOB (X)

1. Betegnelse:

»平谷大桃« (Pinggu Da Tao)

2. Medlemsstat eller tredjeland:

Kina

3. Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevarer:

3.1. Produkttype:

Kategori 1.6.: Frugt, grøntsager og korn, også forarbejdet

3.2. Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1:

Denne fersken er en spiselig, saftig frugt, der tilhører arten *Prunus* i Rosaceae-familien og Prunoideae-undergruppen. Den dyrkes i de bølgede bakkedale i Yanshan-bjergene i Beijings Pinggu-distrikt, hvor der er masser af sollys og varme, og jorden er sandet eller leret. De unikke naturforhold medfører »Pinggu Da Taos« særlige kvaliteter, der kendetegnes ved »store frugter, der har en klar farve, er meget saftige, har en fyldig smag og moderat sødme samt en god sursød balance«. »Pinggu Da Tao« findes i ti dyrkningsvarianter, som beskrives i nedenstående tabel: Qingfeng er den eneste art af mellemstørrelsen i tabellen. Én Qingfeng-frugt vejer ≥ 150 g, hvorimod de ni andre arter vejer ≥ 275 g.

De fysisk-kemiske indekstal for de 10 sorter af »Pinggu Da Tao« er:

Sort	Indeks	
	Opløselige tørstoffer (ved 20 °C i procent)	Totalt syreindhold (målt i æblesyre i procent)
Dajiubao	$\geq 12,00$	$\leq 0,20$
Qingfeng (Peking nr. 26)	$\geq 11,50$	$\leq 0,42$
Jingyan (Peking nr. 24)	$\geq 12,00$	$\leq 0,20$
Yanhong (Green-making nr. 9)	$\geq 12,50$	$\leq 0,18$
August Crispy (Peking nr. 33)	$\geq 11,00$	$\leq 0,20$

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

Sort	Indeks	
	Opløselige tørstoffer (ved 20 °C i procent)	Totalt syreindhold (målt i æblesyre i procent)
Yanfeng nr. 1	≥ 12,00	≤ 0,20
Luwangxian	≥ 11,50	≤ 0,28
Huayu	≥ 12,00	≤ 0,20
Big Red Peach	≥ 12,00	≤ 0,20
Century 21st	≥ 12,00	≤ 0,18

3.3. Råvarer:

—

3.4. Foder (kun for produkter af animalsk oprindelse):

—

3.5. Specifikke etaper af produktionen, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område:

Følgende etaper skal finde sted i det afgrænsede geografiske område: Valg og planlægning af plantagen, beplantning, jordbund, gødning og vanding, formning og beskæring, blomster- og frugthåndtering, høst, behandling efter høsten samt oplagring.

3.6. Særlige regler vedrørende udsæring, rivning eller emballering osv.:

Emballering: Emballeringen må kun foretages af de virksomheder, der har tilladelse til at anvende etiketter med den geografiske betegnelse »Pinggu Da Tao« under det kompetente kvalitetsorgans tilsyn.

1. Emballeringsmaterialer: Den ydre emballage består af kasser af bølgepap, der skal være faste og stærke nok til at bære frugten. De skal kunne holde indholdet tørt og fri for mug, orm, forurening og lugt.
2. Emballeringskrav: Frugten skal pakkes forsvarligt i kasserne. De forskellige lag skal adskilles med pap.

Transport

Fersknerne skal transporteres i partier og pakkes, så de ikke trykkes. Beholderen skal holdes ren og have god luftgennemstrømning, og fersknerne må hverken udsættes for sollys eller regn. Det skal også træffes foranstaltninger til at beskytte frugten mod frost og høje temperaturer.

Fersknerne skal håndteres forsigtigt ved aflæsning. Kølekæden bør sikres under transporten. Transportmidlet skal holdes rent og frit for giftige eller farlige materialer og varer.

Opbevaring

1. Forud for opbevaringen skal frugten forkøles ved en temperatur på 4 °C.
2. Opbevaringstemperaturen er 0-3 °C.
3. Den relative luftfugtighed i opbevaringsmiljøet skal være mellem 85 % og 90 %.

4. Hvis fersknerne opbevares under kontrolleret atmosfære, skal denne være på 1 % O₂ og 5 % CO₂.
5. Opbevaringsrummet skal være lugtfrit. Frugten må ikke komme i kontakt med giftige eller farlige materialer og varer, og det er heller ikke tilladt at bruge giftige eller farlige konserveringsmidler eller -materialer.

3.7. Specifikke mærkningsregler:

Emballeringsmærkatet på hver enkelt sending bør have ensartet form og indhold.

Foruden virksomhedens registrerede varemærke bør hver kasse på ydersiden være tydeligt forsynet med den i Kina beskyttede geografiske betegnelse »Pinggu Da Tao« sammen med det særlige logo for geografisk beskyttelse og en kode til kvalitetssporing. Derudover skal frugtemballagen forsynes med oplysninger om sort, klasse (specifikation) og nettovægt, oprindelsesland og producent. Teksten skal være letlæselig og svær at fjerne. Oplysningerne på kassens yderside skal svare til produkterne indeni.

4. Præcis afgrænsning af det geografiske område:

Det geografisk afgrænsede område for dyrkning af »Pinggu Da Tao« består af 16 kommuner og landsbyer i Beijings Pinggu-distrikt: Pinggu, Jinhaihu, Yukou, Machangying, Mafang, Donggaocun, Xiagezhuang, Shandongzhuang, Wangxinzhuang, Nandulehe, Zhengluying, Dahuashan, Liujiadian, Daxingzhuang, Huangsongyu og Xiong'erzhai Amt.

5. Tilknytning til det geografiske område:

5.1. Det geografiske områdes egenart:

Pinggu-distriktet ligger ved breddegrad 40° 02'-40° 22' og breddegrad 116° 55'-117° 24' øst. Det er et lille område med flade og bløde bakker på Yanshan-bjergenes sydskråning. Det er omgivet af bjerge mod øst, syd og nord med en slettedal i midten. Hele amtet kendetegnes af grønne bjerge. Floderne Ju og Ru flyder gennem området.

Jorden er hovedsagelig sandet eller leret, blød og veldrænet med et højt kaliumindhold. Området har sit eget vandingsystem, der giver vand af højeste kvalitet. Det lokale klima er varmt til tempereret kontinentalt monsunklima, der kendetegnes ved store forskelle mellem dag- og nattemperaturer og mange solskinstimer. De månedlige temperaturudsving er store om foråret på op mod 6,8 °C-8,7 °C, og om efteråret omkring 6,9 °C og 8,9 °C. Der er gennemsnitligt 191 frostfrie dage om året. Området nyder godt af masser solskin med et gennemsnit på 2 555,3 timer om året, og det gennemsnitlige daglige solskin er på 58 %.

5.2. Produktets egenart:

1. Store frugter: Et af »Pinggu Da Taos« vigtigste kendetegn er de store frugter. I gennemsnit vejer en enkelt »Pinggu Da Tao«-frugt 20 % mere end en tilsvarende sort, hvilket skyldes de særlige sorter af frugttræer, klimaet og naturforholdene. En enkelt frugt i mellemstørrelsen vejer mindst 150 g, og en stor frugt vejer mindst 275 g.
2. Klare farver: Farven er en af de vigtigste egenskaber, hvad angår fersknens udseende og handelsværdi. Skindet er glat, klart i farven og med mange pletter.
3. Intens duft og smag: »Pinggu Da Tao« har en intens duft, en afbalanceret sursød smag, fint kød og er meget saftig. Det afbalancerede indhold og forholdet mellem de opløselige tørstoffer og det samlede syreindhold gør »Pinggu Da Tao« til en fortræffelig smagsoplevelse.

5.3. *Årsagssammenhængen mellem det geografiske område og produktets særlige egenskaber, omdømme eller andre kendetegn:*

De særlige naturforhold i Pinggu-området — især jorden, vandingssystemet, døgntemperaturudsvingene, solskinnet og den højt standardiserede drift — bidrager til Pinggu-ferskens kendetegn og kvalitet. De særegne naturforhold kommer til udtryk ved følgende:

1. Naturforholdene

1. Klimaet

Dyrkningen af »Pinggu Da Tao« finder sted i den varme sydlige del af et bjergrigt område. Dyrkningsområdet har tilpas med solskin, og der er en stor forskel mellem dag- og nattemperaturen, hvilket bidrager til farve- og kulhydratdannelsen. Området har en årlig indstråling på 5,103 joule pr. kvadratmeter med en gennemsnitlig antal soltimer på 58 %.

2. Jordbunden

Dyrkningsområdet for »Pinggu Da Tao« ligger på flodlejerne ved Ju- og Ru-floden. Jorden består af sandet og let leret jord. Den veldræned jord opfylder træroddernes store iltbehov og holder rodsystemet aktivt. Dette sikrer »Pinggu Da Taos« sødme og smag.

3. Vandet

Pinggu ligger i et bjergrigt hydrogeologisk bassin med et underjordisk uberørt vandsystem, der leverer vand af enestående kvalitet i rigelige mængder. Det er forbudt at færdes i floden, så overfladevandet er fri for forurening. Træerne vandes hovedsagelig med grundvand af god kvalitet, der svarer til drikkevand af højeste kvalitet, der tilmed er tæt naturligt mineralvand. Som følge af rationel kunstvanding er der som regel tilstrækkeligt vand til både knopskydnings-, blomstrings- og frugtudviklingsperioden, og dermed sikres en god størrelse og farve og et godt udbytte.

2. Historisk oprindelse

Pinggu har en lang tradition for ferskedyrkning. Det viser optegnelser helt tilbage fra Ming-dynastiet. Liu Ai, som var tjenestemand i Pinggu under Ming-dynastiets Longqin-periode, skrev et digt med titlen »De otte landskaber i det gamle Pinggu«, hvori Pinggu-ferskentræets blomster prises: »Halvvejs oppe ad bjerget ligger der sne året rundt. Ferskentræet blomstrer i marts, men har endnu ikke sat sine fine knopper. Når himlen er klar, skuer du roligt mod horisonten, hvor månen, der lyser som jade, svæver under skyerne.« Qin-dynastiets kejser Qianlong skrev ligeledes et digt om ferskenblomsterne i Pinggu: »... når piletræet svajer i vinden som en røgfane, og ferskentræet overbruses af en blid regn ...«.

3. Den menneskelige dimension

Pinggu har en lang tradition for ferskedyrkning. Der er fundet optegnelser i værker helt tilbage fra Ming-dynastiet. En række dyrkningsmetoder er indført med henblik på at sikre en langsigtet produktion. Fx beskæres træerne i en Y-form med et naturligt åbent midterparti (der lader både luft og lys trænge igennem). Mht. frugthåndteringen anvendes kunstige teknikker til udtynding af blomster og frugt samt teknikker, hvor frugterne pakkes ind, så der sikres en ensartet frugtstørrelse, stabilt udbytte og god farvefordeling.

Henvisning til offentliggørelse af varespecifikationen:

(Artikel 5, stk. 7, i forordning (EF) nr. 510/2006)

Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer

(2012/C 48/12)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ændringsansøgningen, jf. artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 ⁽¹⁾. Eventuelle indsigelser skal være Kommissionen i hænde senest seks måneder efter datoen for offentliggørelsen.

ENHEDSDOKUMENT

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 510/2006

»KRAŠKA PANCETA«

EF-Nr.: SI-PGI-0005-0833-13.10.2010

BGB (X) BOB ()

1. Betegnelse:

»Kraška panceta«

2. Medlemsstat eller tredjeland:

Slovenien

3. Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevarer:

3.1. Produkttype:

Kategori 1.2: Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget, m.m.).

3.2. Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1:

»Kraška Panceta« er et traditionelt tørret kødprodukt med en karakteristisk rektangulær form. Færdigvarens mindstevægt er 2,2 kg.

»Kraška Panceta« fremstilles af mager bacon. Den forberedes til tørring med skind og uden ben. Tørsaltningprocessen, hvor der kun anvendes havsalt, og tørringen og modningen uden varmebehandling bidrager til de tynde skivers særlige organoleptiske egenskaber. Den magre del af pancetaen er tør og fast og forbliver passende elastisk under tryk. Det er let at se, hvor benene befinder sig. Skindet er hårdt og glat og fjernes lige inden indtagelsen. De magre dele af pancetaen antager en karakteristisk lyserød farve, efterhånden som de modnes. Fedtet er cremefarvet. En skive består hovedsageligt af magert kød med tynde lag fedt imellem. De organoleptiske egenskaber omfatter især udseendet af en fint skåret skive, der skal have en mør konsistens. Det magre kød og fedtet skal hænge fast sammen. Skiven skal have en fuld, harmonisk aroma og en mild, usaltet smag.

Saltindholdet må ikke være mere end 6 %, den opnåede tørhedsgrad skal være mindst 33 %, aw-værdien må højst være 0,92, proteinindholdet skal være mindst 23 % og fedtindholdet skal være mindst 36 %.

3.3. Råvarer (kun for forarbejdede produkter):

Der anvendes bacon fra kødfulde svineracer til »Kraška panceta«. Baconudskæringen omfatter en del af brystområdet med ni til ti synlige ben. Den kødfulde del af slaget udgør også en del af baconen. En rektangulær baconudskæring, der måler 45 til 50 cm i længden og 18 til 20 cm i bredden, er typisk for »Kraška panceta«. En frisk baconudskæring skal mindst veje 4 kg. Baconen forberedes til tørring med skind og uden ben med siderne skåret lige, og det magre kød og skindet skal være fejlfrit. Det bløde fedt på indersiden fjernes.

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

3.4. Foder (kun for produkter af animalsk oprindelse):

—

3.5. De specifikke etaper i produktionen, der skal finde sted i det begrænsede geografiske område:

- Det friske bacons temperatur skal måles til mellem + 1 °C og + 4 °C lige inden saltningen
- Undersøgelse af baconens indhold af magert kød, den slagtemæssige behandlings kvalitet og udskæringens mål (18-20 cm × 45-50 cm).
- Udelukkelse af dårligt tilberedt bacon: Skindet skal være glat og uden børster, revner, stødpletter og blodansamlinger.
- Mærkning med serienummer og saltningsdato (dag, måned og år).
- Saltning med håndkraft ved at gnide groft havsalt ind ved benene. Saltmængden tilpasses til vægten af det enkelte stykke bacon. Peber og frisk hvidløg, evt. sukker, tilsættes.
- Saltet bacon lagres på hylder eller paller.
- Saltning ved 1-6 °C i 5 til 7 dage.
- Kold fase: 1-6 °C i 1-3 uger.
- Tørring ved 14-22 °C i 2 til 7 dage; mild koldrøgning i 1 dag er tilladt.
- Tørring/modning ved 10-18 °C med en samlet produktionstid på mindst 10 uger, en aw-værdi på mindre end 0,92, saltindhold på mindre end 6 %, tørhedsgrad på mindst 33 %, og det færdige produkt skal veje mere end 2,2 kg.
- Organoleptisk test af en tilfældigt udvalgt mængde »Kraška panceta«.
- Identifikation ved mærkning af skindsiden af produkterne.
- Modnede produkter opbevares et mørkt sted ved mellem 8 og 10 °C.

3.6. Særlige regler vedrørende udskæring, rivning, pakning, osv.:

»Kraška panceta« med beskyttet geografisk betegnelse (BGB) sælges i form af hele eller halve stykker med »Kraška panceta«-logoet præget på den bageste skindside. For at gøre pancetaen mere tilgængelig for forbrugerne (charcuteriudsalg), kan man skære den i mindre, lige store stykker. For at bevare de karakteristiske organoleptiske egenskaber, det magre køds røde farve samt det cremefarvede baconfedt, er det nødvendigt nøje at overvåge udskæringen og pakningen af »Kraška panceta«. Baconens kvalitet forringes betragteligt ved kontakt med luft, der udsætter kødet for iltningprocesser. Derfor må »Kraška panceta« kun skæres ud og pakkes med henblik på salg på steder, der er registreret til produktion af »Kraška panceta«. Takket være disse forhold kan produktet pakkes med det samme, man undgår, at produktet udsættes for iltning og uheldsmæssige temperaturer, og desuden garanterer man produktets nødvendige mikrobiologiske sikkerhed. Ved hjælp af dette system sikrer man at produktet kan spores tilbage til oprindelsesstedet samt nøjagtig overvågning. Desuden bevarer man »Kraška panceta«s særlige egenskaber. Alle disse faktorer er yderst vigtige for autenticiteten og forbrugertilliden.

3.7. Specifikke mærkningsregler:

Alle producenter, der er blevet tilkendt overensstemmelsesattester med produktionsspecifikationen er berettiget til at mærke deres produkter med »Kraška panceta«s betegnelse og logo. Logoet består af et stiliseret billede af et stykke bacon med inskriptionen »Kraška panceta«. Producentens registreringsnummer placeres ved siden af logoet. Det er obligatorisk at anvende logoet på alle de typer panceta, der markedsføres. Hele stykker panceta har også identifikationsmærket stemplet på skindet.

»Kraška panceta« skal også identificeres ved ordene »beskyttet geografisk betegnelse« samt det nationale kvalitetssymbol.

4. Kortfattet beskrivelse af det geografiske område:

»Kraška panceta«s produktionsområde afgrænses af en linje, der går fra Kostanjevica na Krasu til Opatje selo og derfra til grænsen mellem Slovenien og Italien og langs med den til Lipica-grænseovergangen, derfra videre ad vejen til Lokev-bosættelsen og videre til Divača, dernæst i en lige linje til landsbyen Vrabče og videre til Štjak, Selo, Krtinovica og Kobdilj, og derfra i en lige linje gennem Mali Dol til Škrbina, mod Lipa og Temnica, og endelig tilbage til Kostanjevica na Krasu. Alle de ovennævnte landsbyer udgør en del af det geografiske område.

5. Tilknytning til det geografiske område:

5.1. Det geografiske områdes egenart:

Karst (Kras) er det største landskabsområde i Slovenien. Det er et bakket kalkstensplateau med et terræn, der er typisk for Karst, (dale, jordfaldshuller, sidedale, kløfter og underjordiske huler). Kalkstensjord er karakteristisk for Karst; dette underlag har skabt Karst-regionens røde jord, der ofte benævnes »Terra Rossa«. Der ligger kun et tyndt jordlag på overfladen, som hovedsagelig er klippefyldt; dog vokser der græs, buske og tynd skov visse steder.

Det nærliggende hav har hovedindflydelsen på klimaet i Karst-regionen. Det milde middelhavsklima mødes med kold luft fra kontinentet. Det er normalt med temperatursvingninger i Karst-regionen, hvor kold luft fra kontinentet føres ind i middelhavsområdet i form af Karst Bora-vinden. På grund af det nærliggende hav kan der midt om vinteren forekomme kraftige temperaturstigninger efter dage med iskolde boravinde. Når der endelig falder sne, smelter den hurtigt igen. Det nærliggende hav har stor indflydelse på sommeren, når det varme, klare vejr er fremherskende. Karst-plateauets diversitet og det nærliggende hav gør, at der altid blæser en vind eller en brise, og luftfugtigheden er forholdsvis lav i det geografiske område.

Det geografiske områdes naturlige forhold byder på fordelagtige omstændigheder til tørring af kød, hvilket lokalbefolkningen har benyttet sig af siden tidernes morgen. De når frem til den rette kombination af temperatur og luftfugtighed ved at anvende forskellige rum i Karst-husene, der har tykke mure. Landmændene overfører produkterne pršut (skinker), vratovina (svinekam), panceta (fed bacon), pølser og andre produkter fra et rum til et andet i deres konstante søgen efter den rette kombination af luftfugtighed og temperatur i de enkelte teknologiske stadier af modningsprocessen. Således har de tekniske færdigheder og den tekniske viden udviklet sig med tiden og erfaringen og er blevet en veletableret ressource hos lokalbefolkningen.

5.1. Produktets egenart:

»Kraška panceta«s egenart består i den rektangulære udskæring, som udgør en del af brystområdet med ni til ti synlige ben og en del af slaget. En sådan udskæring giver det rette forhold mellem magert kød og bacon. Baconen har et højt kød/fedtforhold. En anden karakteristisk egenskab er, at det traditionelt kun er tørsaltningprocessen med havsalt, der er blevet anvendt. Tørrings/modningsprocessen, der ikke involverer varmebehandling, og som foregår ved temperaturer under 18 °C medfører, at proteinerne ikke fordæres på grund af varme, og at fedtet forbliver fast.

Disse procedurer giver kombineret med en grundig overvågning af tørrings- og modningsprocessen »Kraška panceta« en karakteristisk kvalitet, som forbrugerne sætter meget stor pris på, og som gør den til et produkt med stor succes.

5.1. Årsagssammenhængen mellem det geografiske område og produktets kvalitet eller egenskaber (for BOB) eller produktets særlige egenskaber, omdømme eller andre kendetegn (for BGB):

Den geografiske betegnelse »Kraška panceta« hviler på produktionstraditionen og dennes gode rygte.

I Karst-regionen mødes det milde middelhavsklima med kold luft fra kontinentet. Karst-plateauets diversitet og det nærliggende hav gør, at der altid blæser en vind eller brise, der fremmer en forholdsvis lav relativ luftfugtighed. De gunstige naturlige tørringsforhold og markedsefterspørgslen har fået lokalbefolkningen til at imødekomme denne efterspørgsel gennem produktion af bacon.

Der er en ekstremt lang tradition for saltning af bacon, hvilket blev dokumenteret tilbage i 1689. Den tekniske viden har udviklet sig med tiden og erfaringen og er blevet veletableret i lokalbefolkningen og videregivet fra en generation til den næste. Gennem deres arbejde har lokalbefolkningen i Karst-regionen bidraget til at skabe den standardiserede og genkendelige form samt de organoleptiske egenskaber ved »Kraška panceta«.

I modsætning til praksis i andre slovenske regioner benytter Karst-befolkningen altid udelukkende tørsaltning samt en moderat mængde salt i produktionen af »Kraška panceta«. I andre områder af Slovenien anvendes oftest saltlage eller en kombination af våd- og tørsaltning. Tørsaltningsprocessen og den relativt lange modningsproces ved lave temperaturer har stor indflydelse på »Kraška panceta«s organoleptiske egenskaber. På grund af dens modenhed samt dens karakteristiske duft og smag er »Kraška panceta« en gastronomisk specialitet, der sammen med Karst-prosciuttoen (Kraški pršut) serveres som standardappetiser ved højtidelige lejligheder.

I 1977 startede en ny æra i produktionen af »Kraška panceta«, da producenterne begyndte at anvende produktionsenheder med speciel teknologi.

Der findes vidnesbyrd om »Kraška panceta«s gode omdømme i adskillige litterære værker, brochurer, osv. Tilbage i 1978 blev »Kraška panceta« præsenteret i en af producenternes brochurer. Dr. Stanislav Renčelj præsenterede »Kraška panceta« i bøgerne »Suhe mesnine narodne posebnosti« (1991), »Kraška kuhinja« (1999), »Suhe mesnine na Slovenskem« 2008 og »Okusi Krasa« 2009. »Kraška panceta« blev præsenteret som en slovensk gastronomisk specialitet i bogen Okusiti Slovenijo af Dr. Janez Bogataj »2008«. Den blev også præsenteret i adskillige salgsfremmende publikationer såsom den tresprogede publikation »Do odličnosti za dober okus, Slovenija« (1998), Dem Exzellenten Genuß Entgegen, Slowenien i »Edamus, Bibamus, Gaudeamus« (Interrregg III 2006), »Kras in Kraške posebnosti« (Phare-programmet), »Pomlad Kraških dobrot« (Karst pilotprojekt (2001), »Dobrote Krasa in Brkinov« (Sežana kommune 2010), osv.

Producenterne af »Kraška panceta« deltager i den internationale landbrugs- og madudstilling i Gornja Radgona, hvor »Kraška panceta« har vundet flere udmærkelser og priser gennem de sidste ti år.

Henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen:

(Forordning (EF) nr. 510/2006 artikel 5 stk. 7)

http://www.mkgp.gov.si/fileadmin/mkgp.gov.si/pageuploads/Varna_hrana/junij2010/Spec_Kraska_panceta.pdf

ANDET

Europa-Kommissionen

2012/C 48/10	Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer	23
2012/C 48/11	Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer	28
2012/C 48/12	Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer	32



ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA